

Reg. N. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुज्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ खण्डरावृत्तम् ॥

अस्त्येतत्पुत्रपौत्रादिकमखिलमहो बन्धनायैव लोके,
 द्रव्यं चातिप्रमाणं मदमलिनधियां केवलं दुःखदं स्पात् ।
 नित्यं तच्चिन्तयित्वा मतिमलहतये प्राप्तये ज्ञानराशेर्,
 आत्मानन्द प्रकाशं विदधतु हृदयेऽज्ञाननाशाय जैनाः ॥ १ ॥

पु. २२. | वीर सं. २४५१. ज्येष्ठ. आत्म सं. ३० | अंक ११ पो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

विषयानुक्रमणिका.

विषय.

पृष्ठ.

विषय.

पृष्ठ.

१ सूरीश्वर—ज्येष्ठन्ती २६१	५ जैन गैतिहासिक साहित्य २६६
२ श्री विजयवक्षभसूरिज्ञनु रथित सिद्ध-		६ विश्वरथना प्राप्तं ध २७१
यक्त सत्रना २६२	७ मानपत्रनो भेणावडे अने आ	
३ डोर्ड पर्यु कार्य सिद्धि भट्टे		सभानो वार्षिक महोत्सव २७८
पांच कारणो २६३	८ वर्तमान समाचार २८१
४ जैन डोर्डरन्स निष्ठ्यी डेनी रीते		९ अंथावदोक्तन २८५
यह शब्द ? २६५		

वार्षिक भूद्य द. १) उपाल घर्या आना ४.

आनंद प्रीनीग श्रेसमां शाहु गुवाम्यं ह लक्ष्मुआड्ये गाड्यु—लावनगर.

શ્રી નવપદલની પૂજા (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિવિધ વર્ગે સહિત.)

—●—

આત્મોભાવિત માટે શાખાકાર મહારાજે વિવિધ માર્ગો નિર્માણ કરેલા છે. પરંતુ પ્રલુબક્તિમાં નહીન થઈ રહ્યાં હોય નથી. પ્રામૃત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રશ્નિત પૂજાએ એક વિશિષ્ટ કારણ છે. જ્યારે જ્યારે જિનાલયમાં પૂજાપાઠો સામસામા ઐસી પૂજાની ધૂન તાલ, શરૂ, વાજિં ન સાથે ભયાવી રસપૂર્વક એકતાન થઈ લાગ લઈ રહ્યા હોય લારે એક અપૂર્વરમણીય દેખાવ થતાં ઓતાવર્ગ તે રસમાં તરફોલ થઈ જાય છે; તેથું નહીં પણ મનુષ્યોને શું પણ દેવતાઓને પણ તે આકર્ષક બને છે અને સમજદાર મનુષ્ય તો, તેમાં મુખ્ય બને છે; જેથી તેઓ અક્તિ કરનાર વર્ગ તેવા સંલેગમાં કર્મની નિર્જરા ચોક્સ કરે છે. આ અધું ચાવ માટે એક તરફ સંગીત પદ્ધતિ પ્રમાણે તાલ, શુરમાં વાજિતની સાથે મિલાવટ થાય તેમ પૂજા બણ્ણાવની, અને બીજી બાજુ પ્રલુબક્તિ માટે બણ્ણાતી પૂજાના અર્થનું ગાન હોવું; એમ હોય ત્યારેજ એકલીનતા થતાં હેતુ-મોક્ષ સાથ્ય થાય છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ યશોવિજયજી મહારાજ હૃત નવપદલની પૂજા, અમોદ્યે તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રક્રિયા કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદલનું મંડલ તે તે પહેના વર્ષુ-રંગ અને તેની સમજ સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી સાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદલનો યંત્ર કે ને આચંધીલ-ઓળા કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બને છીધીઓ હિંયા આઈપેપર ઉપર મોટો ખર્ચ કરી ધણ્ણા સુંદર સુરોલિત અને મનહર બનાવી આ અંચર્માં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધચંકુ મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેની સંપૂર્ણ કિયાવિવિધ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજ હૃત નવપદલ પૂજાએ દાખલ કરેલ છે. હિંયા અન્દ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જૂદા જૂદા યાધ્યોથી જ્ઞાની હિંયા કપડાના બાધીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. એટલે કે બાબુ અને અભ્યંતરથી તેની સૈદ્ધંતા કરવામાં આવી છે. જેથી તે પ્રમાણે આરાધન કરનાર કે પૂજા બણ્ણાવનાર ને આદહાર ઉત્પન્ન થવા સાથે કર્મ નિર્જરા થતાં મોક્ષ સમીપ લાવી મૂકે છે. આ અથવા નામજ જ્યાં પવિત્ર અને પ્રાતઃરમરણીય છે ત્યાં તેની ઉપયોગીતા અને આરાધના માટે તો કહેવું શું! શ્રી નવપદલ આરાધનના જ્ઞાનસુ અને ખ્યાલ માટે આ એક ઉત્તમ હૃતિ છે. અને તેમાં ગુરુમહારાજ, નવપદલ મહારાજનું મંડલ અને યંત્ર આ યુક્તમાં દાખલ કરેલ હોઈ આ અંધ વાંચનાર તેની અપૂર્વ રચના જણાયા સિવાય રહે તેવું નથી. આ માટે વધારે લખવા કરતાં તેનો ઉપયોગ કરવા નન્દ સુચના કરીયે છીએ.

કિંમત રૂ. १-४-० પોસ્ટેજ જુડું.

સિવાય શ્રી નવપદલ મહારાજનું મંડલ કે ને ઉપર જણાયા પ્રમાણે વિવિધ રંગો અને સોનેરી જ્ઞાનીથી ધણ્ણાં સુંદર હિંયા આઈપેપર ઉપર છપાવેલ છે તે તથા શ્રી સિદ્ધચંકુ મહારાજનો યંત્ર કે ને દર્શન, પૂજન માટે બને ધણ્ણી ઉપયોગી વરસ્તુઓ હોવાથી આ યુક્તમાં દાખલ કરવા ઉપરોક્ત ખૂબી ડાખીયો પણ તેના ખ્યાલ માટે નવારે તૈયાર કરાની છે.

શ્રી નવપદલનો યંત્ર ચાર વ્યાના - શ્રી સિદ્ધચંકુ નો યંત્ર એ આના - પોસ્ટેજ જુડું, આ બને પ્રાતઃરમાં ઉક્તા દર્શન માટે ખાસ ઉપયોગી ચીજે માત્ર ધણ્ણીજ થાડી નકલી છે જેથી જલદી મંગાવરી.

શ્રી
કલા

આતમાનંદ પ્રકાશ.

॥ બંદે ધીરમ् ॥

॥ કિ ભંતે ? જો ગિલાણં પડિયરઙ્ સે ઘરણે ઉદાહુ જે
તું દંસગોળાણં પડિવજ્જિ ? ગોયમા ! જે ગિલાણં પડિયરઙ્ । સે
કેળાદ્રોળાણં ભંતે ? એવે વુચ્છિ ? ગોયમા ! જે ગિલાણં પડિયરઙ્ સે
મં દંસગોળાણં પડિવજ્જિ જે મં દંસગોળાણં પડિવજ્જિ સે ગિલાણં
પડિયરઙ્ ત્થિ । આગાંકરણસારં ખુ અરહંતાણં દંસગણં, સે તેળા-
ડેળાણં ગોયમા ! એવે વુચ્છિ—જે ગિલાણં પડિયરઙ્ સે મં પડિવજ્જિ,
જે મં પડિવજ્જિ સે ગિલાણં પડિયરઙ્ ॥

પુસ્તક ૨૨] વીર સંવત ૨૪૫૧ જ્યેষ્ઠ. આત્મ સંવત ૩૦. [અંક ૧૧ મો.

॥ ૩૪ ॥

સૂરીશ્વર-જયન્તી.

(૧)

દોહરે—મતિષ્ઠાય નિજ ઇધેને, ‘આતમરામ’ અમંદ;

૧

જીવન પ્રલા પ્રસારવા, પૂછુય જ્યાનિત સૂચંદ.

દ્વારા— (ષટ્ટ દરશન જીન અંગ લાખીને—એ હેઠી.)

શ્રી૦

શ્રી ગુરુશાય જ્યાનિત આને, આનંદ મંગલકારીરે.

આતમરામ—આનંદ સુર્વિદ, લારત ભૂષણ જોનોરે;

શ્રી૦ ૧

પારંગત ષટ્ટ દરશનના એ, જૈત વ્યોમ શરી માનોરે.

તત્ત્વાત્ત્વ વિનેક વિચારે, સ્વાગમ શ્રદ્ધા દીધીરે.

શ્રી૦ ૨

છોડી ઉન મારણ સહ જ્ઞાને, સમ્યગુ શિક્ષા દીધીરે.

શુદ્ધ શુદ્ધલ સેતમિદિન સુંદર, સ્વર્ગાગમન તિથિ જેનીરે.

શ્રી૦ ૩

સમાદ્વોચના શુદ્ધ જીવનની, ભક્તે કરે ભવિ તેનીરે.

વર્તમાન મર્યાદા ઉપર, પદ ત્રિલુ સોહાંયું રે;

શ્રી૦ ૪

આતમ સત્તાને મ્રદુલવા, લંઘમ સાધ્ય ઠરાંયું રે.

२६२

श्री आत्मानंद प्रकाश.

शिष्य वर्ग सुशिक्षित जेनो, पालड आज्ञा ऐमेरे;
कमल-कान्ति-वल्लभ-हंसादि, हुर्धित आत्म नारेरे.

श्री० ५

“आत्मानंद समाज” आनंदे, आवे लालपुरीमांदे;
गुड जयन्ति भण्डासव शिधी, विक्से रोम असीमांदे.

श्री० ६

वेदाचांद धनल.

पूर्व पञ्च श्री विजयवल्लभसरितनं रथीत श्री सिद्धचक्र सतावन.

गूजरते कर रद्दा दुः, आडे तांत्रा या न तांत्रा—आ देशा.

सिद्धचक्र महिमा जनी, आडे मानो या न मानो—अंगकी.

नवपदका ध्यान धरना, संसार पार करना, जरा जन्म भरणु टारी. आडे. १

लावार दूर करके, अरिहंत नाम धरके, हुओ आरां गुणुके धारी. आडे. २

शुणु आठ सिद्ध धर्ता, निज आत्मरूप कर्ता, आठें करमको जारी. आडे. ३

आचार्य गच्छ घोरी, हुओ आत्मशक्ति द्वारी, पट्टविंश शुणु विहारी. आडे. ४

गुणु पंच विंश सोडे, उवजाय मन भोडे, मुनि पाठनाधिकारी. आडे. ५

शुणु सात वीश धारी, मुनिराज अक्षयारी, भवि ज्ञव महदगारी. आडे. ६

धर्मीये पांच जनो, आरोडे धर्म मानो, नवपदकी महिमा लारी. आडे. ७

सडसठ लेह दरशन, सम्यक्त्व शुद्ध दरशन, सब धर्मका आधारी. आडे. ८

पांच लेह ज्ञान किण्ये, पंचास एक लहिये, विन ज्ञान इरणी खारी. आडे. ९

शुणु सत्तरि प्रलावे, आरित्र शुद्ध थावे, संसार पार कारी. आडे. १०

तप आरां लेह तपता, भवि ज्ञव कर्म अपता, समताडे हां बांडारी. आडे. ११

हो हेव तत्व सुंदर, गुड तत्व तीन अंदर, हु धर्म तत्व यारी. आडे. १२

नवपद सिद्ध जनी, शाश्वत चक्र मानी, जाउं सिद्धचक्र वारी. आडे. १३

आत्म लक्ष्मी हाता, ‘वल्लभ’ हुर्ध पाता, सिद्धचक्र रोवा सारी. आडे. १४

કોઈપણ કાર્યસિદ્ધિ માટે પાંચ કારણો.

૨૬૩

કોઈપણ કાર્યસિદ્ધિ માટે પાંચ કારણો.*

કાળ, ઉર્મિ, સ્વભાવ ને, ભાવી ભાવ એ ચારેદે;
દેખી પુરુષાકારને, સાચા પણ થયા જાંખારે.”

‘ચંદ્ર પ્રભુ સુખચંદ્ર.’

આ જગતમાં કોઈ પણ કાર્ય આ પાંચ કારણ એકત્ર મળ્યા વિના થતું નથી કેટલાક માણુસો પાંચ કારણથી કાર્ય થાય છે. એમ આનતા નથી. માત્ર એકજ કારણથી માને છે, વળી કોઈ એ કારણથી માને છે; તે છતાં તેઓના કાર્યની સિદ્ધિ તો ચાંચે કારણ મળે છે ત્યારેજ થાય છે. અર્થાત् કાર્યસિદ્ધિમાં તો એક કારણ જાણુતાં અને હીળ ચાર કારણ અજાણુતાં પણ સૌ કોઈને સ્વીકારવા જ મળેલે. આઠવા માટે શ્રીનીર પરમાત્માના સર્વદશી દર્શનમાં પાંચ કારણ માનેલાં છે.

એ પાંચ કારણોના નામ આ પ્રમાણે છે, કાળ, સ્વભાવ, નિયતિ, પુરુષાકાર અને પૂર્વકર્મ.

કાળ—વખત—જે વખતે જે થવા ચોણ્ય હોય તે તે વખતેજ થાય.

સ્વભાવ—ધ્યાનીયત-ધર્મ, જે વસ્તુમાં જે ધર્મ ગુણું કે ધાર્યીયત હોય તે પ્રગટ થાય.

નિયત—અને નિયતિ પણ કહે છે. એનો અર્થ જે જનવાનું હોય તેજ અને છે.

પુરુષાકાર—ઉદ્યમ, વીર્ય, બળ, પરાકરણી જે કરવા માંડે તે થાય.

પૂર્વકર્મ—પૂર્વકૃત કે કર્મ પૂર્વે જેવાં કર્મ કર્યા હોય તેવું બને. આ પાંચ કારણો કેટલીક ભાખત પર લાગુ પડનાથી વર્તન પણ ઉપયોગી થઈ પડશે, તે કારણ કેમ લાગુ પડે છે તે હવે જતાવીએ છીએ.

મોક્ષપ્રાપ્તિમાં પાંચ કારણની આવર્ણયકતા.

પાંચ કારણ તે આગળ કહ્યું તેમ કાળ, સ્વભાવ, નિયતિ, પુરુષાકાર, અને પૂર્વકર્મ છે.

આ પાંચમાં આરામાં મોક્ષ પ્રાપ્તિ થાય કે નહિ તે સંબંધી વિચાર કરીએ.

૧ કાલ—આ પંચમ કાળ એવો છે કે તેમાં જીવને સુક્રિતિ ન થાય. એમ શ્રી વીતરાગ ભાગવાને સૂત્રોમાં કહ્યો છે. આ પંચમકાળમાં જન્મેલા મનુષ્યોને શાસ્ત્રમાં ફુખમ કાળ ગણ્યો છે. એ કાળ જોકે જવાને જે કાળ અનુકૂળ હોય તેવા તે નથી.

* શેડ અમરચંહ તલકચંહ રીરીજમાંથી. ૧ એક વૃત્તન કવિના સ્તુતિ સંમહમાંથી.

૨૬૪

શ્રી આત્માતંહ પ્રકાશ.

જેમ આંખા પાડનાને વસંત રતુ અવશ્ય જોઈએ, તેમ મોક્ષ પામવાને ત્રીજે, ચોથો આરો જન્મ માટે અવશ્ય જોઈએ. ઉત્સર્ધીંણી અવસર્ધીંણી કાળમાં મોક્ષ પ્રાપ્તિ માટે એકદંડર પહેલોા, થીજો, પાંચમો, અને છુંઠો આરો પ્રતિકુળ છે. ત્રીજે ને ચોથો આરો અનુકુળ છે.

૨. સ્વભાવ—હવે ધારો કે કાળ કદાચ અનુકુળ હોય એવો—ત્રીજો—ચોથો આરો હોય. તે છતાં જે જીવ મોક્ષ પામવાના સ્વભાવવાળા છે તેના જીવ મોક્ષી જાય, થીજો જીવો ન જાય. જેમ મગમાં મગ અને કરડુ મેઉ હોય, હવે મગની સાચે કરડું પણ ચુલે પકવાને સુકયા હોય તો મગ તોંચડશે પરંતુ કરડુ ચડશે નહિં. કારણું કરડુમાં ચડલાનો સ્વભાવ નથી, એવા જીવોને અભિવ્ય જીવો કઢે છે. માટે કદાચ ત્રીજા ચોથા આરા જીવો અનુકુળ કાળ હોય તો પણ તેમાં મોક્ષ જવાને ચોણ્ય એવા ભાવ્ય જીવોજ મોક્ષો જાય, મોક્ષો જવાને અચોણ્ય એવા અ. ભાવ્ય જીવો મોક્ષો ન જાય, કારણું અભિવ્ય એટલે મોક્ષો જવાનો જેનો સ્વભાવજ નથી એવા જીવો. ત

નિયતિ—નિયતિ અથવા નિયત એ કારણનો અર્થ નિમિત્ત એવા થાય છે. જેમકે જે સામચી મોક્ષ પામવાને જોઈએ તે સામચી તે સાધનો ન હોય તો વસ્તુ કેમ અને?

માટે ત્રીજા—ચોથા આરા જીવા ચોણ્ય કાળમાં પણ મોક્ષ પામવાને સ્વભાવવાળા એટલે ભાવ્ય જીવો હોવા છતાં પણ જે જીવોને મોક્ષ પામવાને ચોણ્ય જાધનો કે નિમિત્ત ન મળ્યાં તે મોક્ષો ન ગયાં, માટે સાધન કે નિમિત્ત એ કારણુંની પણ કાર્યસિદ્ધિમાં અગત્ય છે. જેમ ઘડો બનાવવાને માટીની તો સુખ્ય જરૂર છે તથાપિ ફંડ, ચક, અને કુંભાર વિગેરેના નિમિત્ત વિના ઘડો અને નહિં, તેમ મોક્ષ પ્રાપ્તિમાં જે જીવોને ચોણ્ય કાળ મળે, તેમજ તે જીવ ભાવ્ય જીવો એટલે મોક્ષ પામવાને સ્વભાવવાળા હોય તે છતાં દેવગુરુ ધર્માદ્ધિના નિામતની જરૂર પણ છે.

પુરુષાકાર-પુરુષાકાર—એટલે ઉદ્ઘમ. હવે જીવને ત્રીજા જો જીવા આરા જીવો મોક્ષ જવાને ચોણ્ય કાળ મળે, વળી તે જીવનો ભાવ્ય સ્વભાવહોય, વળી, મોક્ષ પામવાને ચોણ્ય એવા નિમિત્ત પણ મળે, તે છતાં જે ઉદ્ઘમ ન કરે, તેને મોક્ષ ન મળે. જેમકે શ્રેષ્ઠીક રાજ ચોથા આરામાં હતા માટે મોક્ષ પામવાને કાળ તો ચોણ્ય હતો. તેમ શ્રેષ્ઠીક રાજ ભાવ્ય જીવ છે એટલે મોક્ષ પામવાને ચોણ્ય સ્વભાવવાળા હતા, વળી નિમિત્ત પણ તેનું મળ્યું એટલે સમ્યક્તવ પણ પાર્શ્વા, તે છતાં મોક્ષ પામવાને જે ઉદ્ઘમ કરવો જોઈએ તે ન કર્યો. દેશવિરતિ અને સર્વવિરતિ કરી ન શક્યા ને પ્રમાણે કૃષ્ણ મહારાજ પણ સમ્યક્તવાન હતા તેને પણ ચોથા આરો મોક્ષ પામવાને ચોણ્ય સ્વભાવવાળો, પોતાનો ભાવ્ય જીવ અને તખું જ સમ્યક્તવ પામવા ઇપ નિમિત્ત પણ મળ્યું, પરંતુ મોક્ષ પામવાને ઉદ્ઘમ કર્યો નહિં. માટે ઉદ્ઘમ અથવા પુરુષાકારની પણ તેટલી જ અગત્ય છે.

जैन केन्द्रनस विजयी केवी रीते थह शके.

२३५

पूर्वकर्म— एटले पूर्वे जेवां कर्मी कर्या छाय तेवां हण मगे. पूर्वकृत एटले पूर्वे करेलां कर्म ए पांचमुं कारणु छे. हुवे मोक्ष प्राप्तिने माटे काण ले के स्थुली. भद्रने योग्य हुतो. वजी भवि लुव हुता, तेमज निमित्त पणु मज्यां हुतां अने उधम करवामां पणु आभी न हुती. पेतानी ओतिवाणी वेश्याने त्यां रही अक्षय विगेह कठिणु पाच ॥ १४ ॥ गां पाठ्या. आम जेतां उधममां पणु आभी न हुती, ते छतां पूर्वे करेलां न हुतां के त अधा क्षय नहि थह शक्या. अष्टाक क्षय थया अने आळे रही गया एटले के तेमनी कर्मनी स्थिति परिपक्व थह नहि. तेथी चारे कारण्या अनुकुण छेवा छतां पांचमुं कारणु पूर्वकृत अनुकुण न छेवाथी पूर्ण क्षय विना मोक्ष प्राप्ति करी शक्या नहि.

आम पांच कारणु केाळ पणु कार्यसिद्धिमां अवश्यना छे, सर्व दर्शनवाणा आ पांचे कारण्या विना कार्य करी शक्ता नथी. ते छतां एक जैनदर्शन आ पांचे कारण्यने खुही रीते भान आपे छे.

जैन केन्द्रनस विजयी केवी रीते थह शके.

(लेठ पापदात वीक्षणदास करांची)

छेलां चोवीस वरसमां जैन केन्द्रनसनी १२ बेठडे थह लाझो इपीआतुं पाणी थयुं; परंतु जेईमे तेवुं संतोषकारक परीषुभ न आवयुं तेना कारण्या तो भारा नम्र भत अभाषे तो ए छे के पहेलां तो आपण्यामां ऐक्यनी आभी हुती. (१) कच्छी दशा वीशा ओसवाण पक्ष ने लाझो अरची शके अने तेमांथी आरा कार्यवाहके भणी शके तेओ हळू रळा. (२) अभद्रावांही भेठो पक्ष अलग रळो हुतो. (३) मारवाडीओ घण्याऊ जुज लाग लीघो हुतो. (४) पंनधी पणु घण्याऊ जुज लेगाया हुता. (५) गळिणी तो अुहूलज सामेल नहेता थया. (६) एक घु धुरंधर आचार्य महाराज्यो तहन विद्ध हुता तेम केाळ आस काम करनार भज्याऊ नही. इकत्र व्रणु हीवस सुखी लांभा लय आषण्या अने करावोनो भेठो. हारडो रळु करवामां आवतो हुतो, पणु अभद्री कार्य वास्तवीक रीते कांध करवामां नहेतुं आवयुं. विगेह वणु कारण्या हुशे. हुवे तो थाङु थाङु पणु अभद्री कार्य करवु. हुं तो मातुं धुं के ने जैन केाम इकत्र शेठ नरोतमहास बाष्णलीनी सेवा भेगवी शके तो शेठ नरोतमहास पेताना कार्येमां भीज घण्या भहडगार भेगवी लध शके. हरेक हरेक प्रांतमांथी जे वणु उत्साही कार्यवाहके नीकणी पडे अने इकत्र केन्द्रनसनी बेठकना. वणु हीवस एकला आषण्या. करीने वेसी न रहेतां हरेक हरेक प्रांतमां केन्द्रनसनी ओप्रीसनी शागाओ थयापे ते ते आचार्य नीचे दरेके दरेक शहेरमां ओप्रीस जोली केन्द्रनसना ठरावोने अभद्रमां

२६३

श्री आरमाणंद प्रकाश.

भुक्तवा भनतुं करवामां आवे. एक वर्दीग इच्छीती नीमवान् आवे अने हुंडामां जेवा रीते महात्मा गांधीजीले डॉन्डेसन्तुं कार्ये उठाल्युं छे ते पदति उपर जे डॉन्डरन्सन्तुं कार्ये करवामां आवे ते। डॉन्डरन्स छेळला २५ वरसमां नथी करी शकी तेवुं कार्ये २४ महीनामां करी शके. पहेल वर्षेलुं कुच्छीहशा विशा च्यासवापेहा साथे जे जमवानो लेह छे ते हँर करी नांख्यो. पर्याएक वगवाणी कमीटी नीमी ते कमीटी हरेके हरेक प्रांतमां जर्ध अधानी साथे भगी डॉन्डरन्स विषेनो तेमना भमनो लेह काढी नाभी तेमनी सहानुभूति भेगवी ले. तात्पाठ हरेक हरेक अथगष्य भुनिराजे अने आचार्य महाराजेने भगीने तेमना भतनी समाधानी करवी अने तेमनी सहानुभूति भेगवी लेवी. पर्याएक प्रांतमां भत पडतो होय ते उपर गांभीर विचार करी वचलो. भार्ग काढी पर्याएक डॉन्डरन्स भेगववामां आवे ते आपण्या अेडा पार थाय. भाकी तो थापड थापड भाण्या करवाथी तो वर्षत अने पैसानो व्यय करवा जेवुं थवानुं अने आपणी स्थीति वांचीना अण्ड की थवानी. आवडोमां संगठननी जडर छे एटलुंज नही पण्य अमारा सुगटइप भुनिराजेमां भतलेदनो पार नथी. आजे हुं तो धारूं छुं के श्रावडो करतां साधुओमांज ताण्याताण्य थर्ध रही छे एकंध्य आधी हीलगीरीना वात नथी. हुनिया भरना तमाम धर्मीना धर्मशुद्धयोमां जैन साधु जेवो त्याग डॉधुनो नथी. आवा शुद्धेव सामे आवुं लभवानो मारा जेवो. क्षुद्रसंसारी कीडाने हुक नथी, पण्य आप तरक्कनो पूज्यसाव अने आप तरक्कना उंच लागणी आटलुं लभवाने लक्षया लेछे. शुद्धेवयाक उरो श्री हीन्विजयसूरिना वर्षतनी जैनेनी जडेजवादी ! क्यां कुमारपाण महाराज जेवा जैन शान अने क्यां श्री हेमयंद्राचार्य जेवा शुद्धेवो ! क्यां आणुंद अने कामदेव जेवा श्रावडो अने क्यां अमो भक्षाभक्ष के पैय अपेयनो विचार पण्य नही करवावाणा अमारी अधोगतीना माटे पण्य आपज जेअमहार छो ते आपे लुकवुं जेईतुं नथी.

जैन ऐतिहासिक साहित्य.

“ भौर्य चंद्रगुप्त संवत् ”
(परमार्हत आरवेलनो समयकाण)

४. स. १६१७ ना डीसेम्बरमां प्रसिद्ध थेला खिहार उडीप्या रिसर्च सोसायटीना जर्नलना (भासिकना) त्रीज्ञ भागना चाथा नांकमां लुवनेश्वर पासेना उद्यगिरि पर्वतनी हस्तशुक्षा नामनी एक शुद्धामां डेतराओव किंग चक्रवर्ति आरवेलना तेर वर्षना, राज्यकालने विस्तारपूर्वक दर्शावती लीपीनो नवो पाठोद्धार अने व्याख्या प्रगट थर्ध हुती.

जैन ऐतिहासिक साहित्य.

२३७

परंतु तेनो मूर्गापाड अने व्याख्यानी शोधनां साधने अत्यार सुधी भव्या नथी. तेथी आ लीपी ऐतिहासिक गणुनामां एक रीते अन्यवहार मनाती हुती परंतु अतावै ऐतिहासिक वर्गानी पासे डलिंगना प्राचिन ऐतिहासना अंदाजारमा अक्षयान उत्तराथी लारतना प्राचिन ऐतिहासना असानमय स्थानमां दीप्त केवी आ लीपी उवो आहर पाची छे ते १८८८ ना रोयल एसी-आर्टिक सोसायटीना जर्नलमां प्रगट थेल गी. विन्सेन्ट. ए. रमीथ साहेबना एक पत्र परथी समज शाय छे. (New light on ancient India J. R. A. S. 1913 July & October.)

तेथी एकसङ्कर्त्ता पटनाना गोदावर जगभोसनाल तगा ऐतिहास वेता श्रीयुत राजालहास बंदोपाध्यायने आ लीपीनो पाड अने व्याख्याने उद्धार उत्तरा भाटे साथु लक्ष्मणु करी हुती. अने ते बन्ने भारतना कृतज्ञ संताने भिद्धार उडीप्याना नाना वाट गेठ साहेबनी विशेष सहाय ताथी आ शुक्रानी लीपी समष्ट प्रतिकृति लक्ष्मने तेना भंतव्य सांखे अंबेळ भाषामां अकाशित करेल छे. (J. R. A. S. Vol. III Part IV Page 425-507.)

आ लेख आशारे ले हजार वर्ष पहिला डेतराअेल छे. ते खत्तर पंडितामां संपूर्ण थाय छे. जेमानी चार लीटी साइ छे. पांचमी लीटी पछु तेवी ज छे. छक्कीथी पंहरमी सुधीनो लीटीओ वांची शकाय तेवी नथी. अने बाकीनी ए लीटीओ सारी रीते वांची शकाय एवी छे. ए छेव्ही ए लीटीओमां विचारणीय वष्णो आंक “ ११६५ राजसुरीय काले ” ए प्रमाणे शज्हो छे. आपणे आ वर्षने मै. च. स. तरीके सानी लक्ष्य; परंतु अन्य विद्वानो आनी जुटी रीतिनी व्याख्या प्रगट करेल डोवाथी ए विषयने साची मानवामां संशय रहेतो हुतो. ए अत्यारे निःसंशयपणे ते पुराणेकत मौर्यवंशीय चंद्रगुमना संवत तरीके स्वीकारायेल छे.

स्थिर साहेब योताना (Oxford History of India Page 70.) इ-हुस्ताननो प्राचिन ऐतिहास नामक पुस्तकमां चंद्रगुमना आविर्भावनो जे काळ निवैष कर्ती हुतो. तेतु परिवर्तन उत्तराने अत्यारे तेयार छे. तेणु ते पोतानो भत ईत्वानो रप्प उद्देश रोयल एशियाटिक सोसायटीना भासिकमां करेल छे. तेमज तेना ऐतिहासिक (Tamils Eighteen Hundred years ago.) मां चंद्रगुमनो राज्याविवरं गला आ घासवेलनी लीपीना आधारे ई. स. पूर्व ३२६-३२८ नो मध्ये - सुरुच्या छे. अने आ लीपीना आधारे श्रीयुत राजालहास वांचोपाध्याय पछु महातीर निर्वाणु डाळा ई. स. पूर्व ४५७ वर्षे ज्यावे छे. अने श्रीयुत ज्य ओसवाल महाराये पछु शूंग अने शिशु नामना राजवंशना

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિવરણુમાં અનેક નવીન સત્ય વૃત્તાંત બહાર પાડેલ છે. નાનાધારની લીપીને પ્રથમ પ્રાચિન લીપી તરીકે માનીએ તો મૈર્યા સભાઈ અશોક પણી ઐતિહાસિક સ્વરૂપમાં આ ખારવેલ લીપીને બીજી પ્રાચિન લીપી તરીકે માની શકાય. આ લીપી છ. સ. પૂર્વે ૧૫ વર્ષે અર્ધે માગધી અને જૈન પ્રાકૃત (બુની બંગાળી ભાષાનો નમુનો) ભાષાના લક્ષણુંવાળી અપશ્રંશ પ્રાકૃત ભાષામાં ઓદાયેલ છે. તમાં કલિંગપતિ સભાઈ ખારવેલની પ્રત્યેક વર્ષની જોરવકથા કેતરાયેલ છે. આ નીરવ ગુર્જા નિરવપણે ખારવેલની જોરવકથા ઉચ્ચયારી રહેલ છે. ખારવેલ પંદરમે વર્ષે ચુંબરાજ પહેં અધિષ્ઠિત થયા, અને ચોકીશામે વર્ષે એનો રાજ્યાભિષેક થયો હતો

(૧) પણી પહેલે વર્ષે પવનના તોદ્દનથી જર્જરિત થયેલ કલિંગ રાજ્યાનીને સુધરાવી હતી. મુનાંદિત કરીને કલિંગના ઉપ લાખ મનુષ્યોને સંતોષ થાય તેવું કાર્ય કર્યું હતું.

(૨) ધીજે વર્ષે પાંચમના પ્રાચ્છલ વિરોધી સાતકણ્ણી રાજ્યનો તિરસ્કાર કરી પદ્ધતિમાં જૈન્ય ચલાયું હતું. તેમજ કશ્યપ ક્ષત્રિયોની સહાયથી ભસ્તિકની રાજ્યધારાનો નાશ કર્યો હતો.

(૩) ત્રીજે વર્ષે ગાંધર્વ વિદ્યા સાધના કરી હતી.

(૪) ચ્યાથે વર્ષે (અનુમાન થાય છે કે) વિદ્યાધરોનું મંહિર શોધીને તેને સમરાયું હતું. તેમજ રાણ્ણ્ણ અને લોજક પર વિજય પ્રાપ્ત કર્યો હતો.

(૫) પાંચમે વર્ષે ત્રણુસો વર્ષ પૂર્વે નંદરાજાએ ઓદાયેલ આગ (નહેર) ને ત્યાંના સુલીઓ રોડથી રાજ્યધારાની પર્યાતની વૃદ્ધિ કરી હતી.

(૬) છુટે વર્ષે નગરના માણુસોને અનુકૃત સાધનો કરી આપ્યા હતાં.

(૭) સાતમે વર્ષે (અસ્પષ્ટ લીપી છે તોપણું સમજી શકાય છે કે) વિવાહ કર્યો હતો.

(૮) આઠમે વર્ષે મગધ પર ચદાઈ કરી બરાબર પર્વત (જોરથળીરી) સુધી આગમ વધીને ગયાથી પાટવીપુત્ર સુધીનો માર્ગ શરૂઆતો નાશ કરીને નિષ્કટક કર્યો હતો, અને તેનો પ્રતિકંદી રાજ્યગૃહાધિપતિ બહુપતિ ભિત્ર (પુણ્ય-ભિત્ર) મથુરામાં નારી ગર્યો હતો.

(૯) નવમે વર્ષે કદ્યપત્ર વૃત-હાથી, ઘાડા, ગાય, પ્રગાલ વર્ગોએ બહુમૂલ્ય વસ્તુઓનું મહાદાન, અદ્ધારોન, ભૂવનેશ્વર પાસેની પ્રાચી નહીના બન્ને કિનારે ઉપ લાખ મુદ્રાઓનો વ્યય કરેને વિજયપ્રસાદ મેળવ્યો હતો. (તોષાલી-ધાઢલી)

(૧૦) આર્યાવર્તમાં જૈન્ય મોકદ્યું હતું. (અસ્પષ્ટ લીપી છે).

(૧૧) એકાદશમે વર્ષે પુષ્યુદગલ્લ નગરમાં ૧૭૬૦ વર્ષ પૂર્વે ઉત્પન્ન થયેલ, અને પ્રાચિન રાજ્યવર્ગે બનાવીને પ્રતિષ્ઠિત કરેલ તેતુભદ (?) રાજ્યની કાષ્ટમૂર્તિને લઈ આવ્યો હતો. અને તેનો વરદ્યોડા ચડાય્યો હતો, જેથી નગરના લોકો બહુ આનંદિત થયા હતા.

जैन ऐतिहासिक सार्वित्य.

२६८

(१२) आरभा वर्षे उत्तरापथमां चढाई करी हुती. अने आ वर्षमां विक्रमय तथा ग्रासथी मगधना राजमां क्षेत्राल थतां मगधराजे आरवेलनी आजाने स्वीकार कर्यो हुतो. तथा अंगने मगधमांथी विजयचिन्ह मेणवी पाछो इयों हुतो. मगधनी राजधानीमांथी कलिंगनी केटलीक अस्थावर संपत्ति तथा भूर्ति आनो। उद्धार कर्यो हुतो. (विशेष विवरणु नाश पाभ्युँ छे) अने कलिंग राजधानीमां अति उच्चा विजयप्रसाद बनाव्यो हुतो. जेमां विजयचिन्ह तथा लेटण्यानी वस्तुओ गोडवी हुती अने तेज वर्षे पांडुराजे हस्तिपोतमां रथ, घोडा, हस्तित, नोकर चाकर, सोनु, मणि, मुक्ताइण, प्रत्युत वस्तु साथे बहु मुख्यवाणु उपहोडणु मौकलाव्युँ हुतुँ.

(१३) तेरमे वर्षे (जय प्रासिथी) राज्यना विस्तारथी संतोष पाभ्यो हुतो; अने धर्ममां भन परेवी कुमारो (उद्यगिरि) पर्वतमां अठत भंहिरना माटे अंग्रेक कर्युँ हुतुँ. (असपृष्ठ लीपी छे.)

आरवेलने नवलाख गोदूणो हुतां. तेने अट्टू भंहिरनी पासे शिलाहासनी रचना करी चार स्तंभवाणी भणिमुक्ताइणथी जडेली शिलिङ्ग बनावी हुती, तेमज लीपी साथे हस्तिगुडाने केतरावी हुती. लीपीना छेद्वा लागमां आरवेलनी राजनैतिक ग्रशांसा तथा आरवेलना भीज नामो क्षेमराज, अद्वराज, लिखु राज अने धर्मराजनो उल्लेख छे. ईतिहासमां अत्यार सुधी आ कलिंग समाट प्रतापशाणी आरवेलतुँ वृतांत लभायुँ न हुतुँ, परंतु अत्यारे हस्तिगुडानी लीपी प्रास थया पछीथी आ आचिन वृतांत विद्वानोनी द्रष्टिपथमां आवेल छे. आ लीपी द्वारा अनेक ऐतिहासिक नवां रहस्यो ग्रगट थतां जय छे, अने महाभारत तथा पुराणमां वर्षुवेल वृतांतोने पुष्टि भणी छे. आ उपरथी अत्यारे ईतिहासमां स्थान प्रास करी शके तेवी पुराणुकथाओ छे. एम उही शकाय तेम नथी. कारणु के महाभारतमां कलिंग सैन्यना सेनाधिपतियहे रहेल कलिंग चुवराज केतुमानना युद्धतुँ विवरणु भणी शके छे. आ केतुमानने प्रत्युक्त लीपीमां केतुबद्र तरीके ओणाणाव्यो छाय एम मानी शकाय छे. महापञ्चनंदना वधतमां कलिंगना प्रथम राजवंशनो अधिकार नष्ट थयो हुशो त्यार पछी बीजे राजवंश कलिंग राज्यने स्वतंत्र करी अने प्रतिष्ठाने पाभ्यो हुतो. तेनी पछु प्रियदर्शी भारत समाट अशोकना अरसामां पडती थध हुती, अने त्रीलुवार मौर्यवंशनी पडतीना काले चेतवंशे कलिंगमां प्रतिष्ठा जमावी हुती. कलिंगाधिपति आरवेले लीपीमां प्राचिन कलिंग राजवंश साथे ने सन्मान प्रदर्शित कर्युँ छे. तेथी समलु शकाय छे के कलिंगाधिपति आरवेल पुराणु कलिंगना राजवंश साथे केईपछु संभंधवाणे हुतो; अने ते ईसुप्रिस्तना जन्मकाणनी पूर्वे आशरे.असो वर्षे कलिंगना त्रीज राजवंश चेतवंशमां जन्मयो हुतो. आथी हवे नीये लभ्या मुज्जध ऐतिहासिक समय तारवी शकायछे.

ઈ. સ. પૂર્વે ૪૬૦ કલિંગમાં નંદબંશનો રાજ્યકાળ.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૨૩૬ અર્ણોકનું મૃત્યુ.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૨૨૦ કલિંગમાં ત્રીજા રાજ્યબંશની (જાહેજલાલી) સ્થાપના.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૨૧૩ સાતવાહન વંશનો રાજ્ય પ્રારંભ.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૧૬૭ (ચેતવંશમાં) આરવેલનો જન્મ.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૧૮૮ મગધમાં મૌર્યવંશનું અધ્યપતન, અને પુષ્પમિત્રને
 સિંહાસન પ્રાપ્તિ.

ઇ. સ. પૂર્વે ૧૮૨ ખારવેલ ચુબરાજ થયો.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૧૮૦ સાતકણીનું ખારવેલ સાથે ચુદ્ધ.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૧૭૩ ખારવેલનો રાજ્યાલિષેક.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૧૬૫ મગધધરની પહેલી ચઢાઈ, ને જોરથગિરિનું ચુદ્ધ.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૧૬૧ મગધ પર બીજી ચડાઈ.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૧૬૦ હક્સિત શુક્રાની લીપી.
 ઈ. સ. પૂર્વે ૧૪૬૦ કેતુલબ્ર, કેતુમાન, મહાલારત કાળ. (૧૫૬૦-૧૬૨૪=૩૩૮૪
 એટલે અત્યારથી ૩૦૦૦ વર્ષ પૂર્વે મહાલારતમાં વર્ષાવેલ કુર્દ્દેન્દ્રનું ચુદ્ધ
 થયું હતું.)

હવે ચંદ્રગુસનો સંવત્ત કલિંગ રાજ્યમાં કેમ હશે ? આ ગ્રન્થ સ્વાભાવિક ઉપસ્થિત થશે પણ કલિંગ રાજ્ય મગધના તાણામાં આઠયું હશે ત્યારે ચંદ્રગુસ સંવત્તનો પ્રચાર થયો હશે. એમ સમજી શકાય છે. એ જનવા સંભવ છે. તેથી ઉપરોક્ત સંશયને સ્થાન રહેતું નથી. વળી મગધરાજ નંદની પુત્રી સુરાના ઉદ્ધરથી ચંદ્રગુસનો જન્મ થયો છે તેથી ચંદ્રગુસ મૌર્યવંશીય મનાય છે, અને પ્રસ્તુત લીપીમાં ડોતરાએલ “ રાજમુરીય કાળ ” તે નષ્ટી આ સુરાના સુત્ર ચંદ્રગુસના રાજ્યારોહણ વર્ષથી પ્રારંભાએલ સંવત્ત છે. પુરણોક્ત મૌર્યવંશીય ચંદ્રગુસ ઈ. સ. પૂર્વે ૩૨૭ વર્ષે રાજ્યારોહિત થયો હતો, અને ત્યાર પછી ૧૬૫ વર્ષે હક્સિત શુક્રાની લીપી ખોદાએલ છે. ‘ આથી રાજમુરીય કાળ ’ તે ચંદ્રગુસ સંવત્તસરના છે એમ માનવાને ડોઈપણ જાતની હરકત નથી. તેમાં ડોઈ જાતનો સંશય રહેતો નથી. લીપીમાં રહેલ બીજી વર્ષના વર્ષનમાં સાતકણીનો લેટો દર્શાવેલ છે. આ સાતકણી ને ત્રીજા આંધ્રવંશીય દક્ષિણાનો રાજુ સાતવાહન છે. તે રેવાના પાંચમ લાગ સુધી પથરાયો હશે. તે તેની લીપી તથા સુદ્રા ગ્રામ થઈ છે તે પરથી સમજી શકાય છે. બારેન્દ્રપાગ રાજવર્ગની પેટે સાતવાહન રાજવર્ગે પણ પ્રજાના સામર્થ્ય અને સહાયથી રાજ્ય પ્રાપ્તિ કરી હતો. તેઓ પ્રથમ દક્ષિણમાં જ પોતાના રાજ્યને અળવાન જનાવી ઉડિયાની પઞ્ચિમ હંદ સુધી આગળ વદ્યા હતો.

—ચાલુ.

विश्वरचना प्रथम्.

२७९

“ विश्वरचना प्रथम् ”

निवेदन आठमुँ.

(गतांक पृष्ठ २४१ थी श.)

ज्यारे हावड़ चुनिवसींटीना प्रो० वीलीयम पिकरोंग महाशय कडे छे
के चंद्रनी सपाई परनी वारंवार जछाती नीशानीओ ते आड पान वेला तरकारी
अने लीकोतरी छे. चंद्रने एक दिवस पृथ्वीना चैद दीवस जेवडे छे. चंद्रना
ज्वाणासुभी जेवा आग्यो ते वराण काढती पाणीनी गरभी छे तथा चंद्र उपर
मनुष्य डावानो संलव छे. जे संबंधीतुं सत्य रहस्य पणु एक दिवसे खुली जशे.
पणु ए चाङ्गस छे के अत्यार सुधीना प्रेहेसरो चंद्रने भरेला अहु तरीके मानता
हुता. ते थीना भीनपायादार छे. आ प्रभाणु सत्य प्रकाशमां अंग्रेज विद्वानोमां
पणु दुँचवाडे पडेल छे एट्टेशुं सत्य छे एम मानवामां खांचकाय छे तो पछी
आ संशयात्मक वातने आपणु केम कछुल करी थडीये ?

विद्यार्थी—वली ते सूर्यना गोलाथी ६१४ ने अंतरे टांकडीनी माथा
जेटली रज भूक्षें ते मंगल अहु थशे. आ अहु पृथ्वीथी घण्झोज नलुक छे
जेथी हालना विद्वानोमे शोध करी छे के, मंगलमां आड, पालो, जल, स्थल,
नहेर, वगोरे देखाय छे. एकवार हुर्भीनथी मंगलमां सणगतो अजिन देखायेहु
हुतो. आपणी जणु माटे ते त्याना मनुष्योमे कर्यो हुशे. मंगल अहुमां मनुष्यो
जेवां प्राणीओ वसी शके छे. तेथी ते जेडे संबंध करवा अत्यारनी केटलीक
वेधशाळामां महा प्रयत्नो आरंभायेल छे. उद्यमथी शुं हर छे ?

आदेयापकु—अहो ! केवी हास्यज्ञनक वात करी. आ हास्यज्ञनक वात उडाववा
ज न्युकुंभ कडे छे के पृथ्वीने मंगलनी भान्त देखावनी सरभावट छे. तेमां भरइ
देखातो नथी, वली १८७७ मां शायपरेलीये मंगलमां केटलीक लीरीये. जेधने
नहेरा डावातुं जहेर क्युं त्यारपछी लीकोतरी देखाई तो नहेरनी भाष्टमां
अगोलीयोनो. मत फेर छे तेथी कांध चाङ्गस नथी कडेवातुं. मंगलना मनुष्यो
साथे संबंध माटेना प्रयत्नो झागट छे ज्ञे के उधम हुमेशां इव देवावायेहा छे
पणु पाणीने वलोती भाष्टुनी आशा राख्यो एज महान लुल कडेवाय. वणी
भस्तो कूट पर रहेल टांकडीना माथा जेवडे तेजस्ती कणु पणु देखावो मुक्तेल
छे. तो पछी पृथ्वीना माणुसोथी मंगल देखावानी कदपना पणु ठीक बंध ऐसती
नथी. तो शुद्ध वगोरे देखावानी आशा ज थी ?

विद्यार्थी—रविथी ११०० कुट अंतरे रेतीनां जुण्हामां जुण्हा ४० कण्हो।

વિશ્વરવના પ્રથમં.

૨૭૩

તે શની કન્યામાં જતાં દેખાશે નહીં ને આ સ્થિતિ એજ તેને ગતિ કાલની સાથે ગણુંં વિચારીયે તો કેટલો કાળ શનિનો ઉદ્ય છે, તે કરતાં અધિક અસ્તકાળ સંભવે. ઉત્તરસ્થૂપ પરથી નિશ્ચય કરી શકાય છે કે સૂર્યનો ઉદ્યકાળ ત્યાં છ માસનો છે તેમ એકદમ રવી ઉપર રહેલાને જ શનિનો ઉદ્યકાળ ૧૫ વર્ષ સંભવે ને બુધ શુક્ર પૃથ્વીના માણુસોને તો શનિનો ઉદ્યકાળ ઓછો સંભવે. કારણું પૃથ્વી વળેરે તરફ આવતાં તેનું બ્રમણું ક્ષેત્ર ઓછું હોય છે ને ઉલ્લટી દિશામાં બ્રમણું બહુજ વધી જાય છે. તેમ નક્ષત્ર રાશિ વળેરેના દેખાવને માટે પણ તેમજ થવું જોઈએ. પણ તે કાંઈ બનતું ન હોવાથી સૂર્યમાલાનો વિશ્વાસ જેસતો નથી. ચુરેનસ-રાહુકેતુ વળેરે થહો છે. પણ એવા કુલ ૮૮ થહો છે. જે નિયત રીતે ગતિવાળા છે. તો તેમાં જે દેખાય છે તે કાંઈ સૂર્યમાલાની સ્થિરતાના પુરાવા રૂપ નથી તથા ધૂમકેતુની ગતિથી આલગોલનો વિરોધ વધારે સ્પષ્ટ થાય છે. આકર્ષણ સિદ્ધાંતના મહત્વનો પણ જ્યાલ આવે છે એટલે હીવાળીયાનું ખાતું જેમ માંડી વલાય છે તેમ શુરૂત્વાકર્ષણ શક્તિથી રહેત સુર્ય આસપાસ થહોનું બ્રમણ માનવું નિષ્કળ છે, તારાઓને રવિ જેવડા કલ્પી સુર્યોને તારો માનવાનો જ્યાલ ઉલો કર્યો છે ને લંગડાની જેમ શુરૂત્વાકર્ષણની ડિયા ઉલ્લી રાખી ધીન થહોના બણે શૈારીને સ્થીર કહેયો ! આથી તો મોટા પદાર્થી નાનાને એંચે એ શુરૂત્વાકર્ષણના સિદ્ધાંતને મોટો ક્રિટકો લાગે છે ને તેજ મજબુત સાણીતીથી પુરવાર કરી શકાશે કે પૃથ્વીને પણ તેના નાના પદાર્થી પોતાની તરફ એંચી રાખી સુર્ય તરફ જવા નહીં દઈ શકે, તેમજ દરેક સુર્યમાલાના સુર્યો પોતાના સૂર્યને શૈારી પ્રત્યે જવા ન હેતાં પોતાની તરફ એંચી રાખે. અંતે આકાશમાં દરેક ઉપથહો, થહો, સુર્યો, મહાન સુર્યો, શૈારી સીધી લીલીમાં ગતિ કર્યી કરે, આ પ્રમાણે વિરૂપ સ્વરૂપ આવે છે અથવા શૈારી પાસે મહાન સુર્યો પહોંચશે. પછીની સ્થોત્રિ શું ? એ વિચારતાં અંતે ડોઈને તો સ્થીર માનવો પડે છે, નહીં તો પ્રથમ કહ્યા પ્રમાણે અનવસ્થા દ્વારાપતિને સ્થાન મળે છે. માટે પૃથ્વીને સ્થીર માનવી એજ બુદ્ધિવાદમાં વિજયોપાડ છે. રેલ્વેમાં રહેલ માણુસ મગજના ઇરક્ષારે રેલ્વેને સ્થીર અને માર્ગના સામેની વસ્તુને ગતિ વાતી જુઓ છે ને અધિક અતુલની રેલ્વેને ઇરતી ગતિ કરતી ને માર્ગના વૃક્ષ વિગેરે સ્થીર છે એમ કલ્પી શકે છે તેમજ તમારા કહેવા પ્રમાણે પૃથ્વીનો માણુસ પૃથ્વીને સ્થીર ને થહોને ઇરતાં માને છે. ને અધિક અતુલવાળા વિદ્રાનો પૃથ્વીને ગતિ વાળી માને છે પણ થહોને સ્થીર માનવાને બદલે તેને પણ ગતિવાળા માને છે ને અંતે દરેકને ગતિવાળું માને છે. વાહ વાહ ! આ જડવાદના બુદ્ધિ વૈશવને આપણે કશ ઉપમા આપી શકીયે ? કારણું કે અંતે સૂર્યને ગતિવાલો જ માનવો પડે છે તો પૃથ્વીને સ્થીર રાખી સૂર્યાદિ થહોને ગતિવાલા માનવા એજ વધારે હિતાવહ છે ને જ્ઞાનીયોએ તે પ્રત્યક્ષ જોઈને કહ્યું છે.

૨૭૪

શા આતમાનંદ પ્રકાશ.

વિદ્યાર્થી—તારે શું થહો લારે છે ને સૂર્ય આસપાસ ફરતા નથી ?

અદ્યાપક—થહો લારે હોય તો પૃથ્વીપર આવી પડે ને હળવા હોય તો આકાશમાં ધુમાડાની ચેઠે ચાલ્યા જય માટે તેઓ એકલા લારે ગોલાઓ નથી કે એકલા હળવા ગોલાઓ નથી પણ એકમેક પ્રણમેલ લધુશુરૂપ રજકણોથી બનેલા વિમાનો છે. જે તારાઓને તમે સ્થિર માનો છો ને પ્રકાશક હોવાથી ઘણે અંતરે રહેલા સૂર્યો કદ્યપેં છો તે પણ સુર્યો નથી પણ ગતિવાલા પાસે પાસે રહેલા નાના વિમાનો છે. સુર્ય વગેરે તીર્થાગતિમાં ચાલતા હોવાથી આપણે સવારે તેનો એક તરફનો, મધ્યાનહે નીચેનો, ને સાંજે બીજુ તરફનો ભાગ લોઈએ છોએ તે દરેકમાં ફેરફાર ફેખાવાનું કારણ તેમના બંને તરફના ચિનહો છે. બાકી તે દરેક વિ-માનો જ તીર્થી ગતિએ ફર્યા કરે છે.

વિદ્યાર્થી—તારાઓને જેતાં એક બીજના આંતરમાં કંઈ ફેરફાર નથી થતો, માટે તે સ્થીર મનાય ખરા !

અદ્યાપક—તેને માટે તમોને સમ્મત એવા પુરાવાથી જ તમોને સમજની શકીશ. હુંગોડકે થહુ પ્રકરણુમાં કલ્યું છે કે ચંદ્ર સૂર્ય થહો જુદા જુદા માર્ગે ગમન કરતાં થકાં આપણો દ્રષ્ટિ ભર્યાદામાં આવે છે ને પશ્ચિમ ભણી ગતિ કરતાં જણ્ણાય છે એ ગતિનું કારણ વિચારીએ તો અનેને ફરવા માટેનું અચન ક્ષેત્રં (ઉત્તરાયન-દક્ષિણાયન) વિશાળ છે તેથી તેની ગતિ આપણે જણી શકીએ છીએ તેમ તારાઓનું ગતિ ક્ષેત્ર ઉત્તર દક્ષિણ ભણી ઓછું છે તેથી તેમને સ્થીર માનવા ડીક ન કહેવાય. તારાઓમાં આંતરું આપણે લોઈ શકતા નથી તેથી તેઓ નક્ષત્ર વગેરે કથાંક જય છે કે નહિ તે સ્પષ્ટ સમજાતું નથી. એમ કહેનારાઓને સૂર્યમાળાના મંડન થંથરૂપ સુષ્ઠિ રચનામાંથી પાડ જેવા ભવામણું કરે છું. તેમાં લખણું છે કે પહેલા જે તારાઓ હુંયાત હતા તે હાલ બીલકુલ જણ્ણાતા નથી. કેટલાક અત્યારે પણ ધીરા ધીરા અણુદીઠ થતા જય છે ને કેટલાક જન્મ લેતા જય છે. ડે. હર્ષલના પ્રીક્ષિસોશીકર નવા સેક્શનમાં નવા અને જુતા તારાઓનો સંથહ છે તેમના ગતિ માર્ગથી બીજા તારાએ એક તરફ થવાથી કે ગતિમાં આડે આવવાથી તારાઓનો જન્મ કે ધસારે થાય છે ને તારાઓમાં સ્થાનાંતર થવાપણું હોય તો જ એકિયા સંભવે છે, જે હર્ષલના સંથહના તારાએ અને અત્યારના તારાઓની સરખાવટ કરવાથી સ્પષ્ટ સમજી શકાયછે માટે તારા ગતિ કરે છે ને પૃથ્વી સ્થિર છે.

વિદ્યાર્થી—કેટલાક નવા વિદ્ધાનો તારાએ ફરે છે એમ શોધથી કણુલ કરે છે તે તે તમો કહો છો એ કારણને લઈને હુશે.

અદ્યાપક—તારાઓની ગતિ વાસ્તવિક હોવા છતાં—કેટલાક જણે છે છતાં થાડી સુદૃતથી સ્થીર થયેલ કમનો ત્યાગ કરી શકતો નથી. જેથી બાળહોને હજુ

વિદ્યરચના પ્રથમ.

૨૭૫

પણ “તારાએ સ્થિર છે.” ઈત્યાહિ અસત્ય પાડ શીખવાય છે. પણ તારાએ ઉતાવલી કે ધોરી ધરી ગતિથી ક્રૂરી જ કરે છે. જુએ સાસિ, રવિ, નવત્તા, તારાઓ, હુંતિ જઉતરં સિંગા એમ ચંદ્ર સુર્ય નક્ષત્ર અને તારાએ હરેક ઉત્તરાંતર શીખ ગતિવાલા છે.

સાંપ્રદાતકાતીન શોધના વિરોધમતો તથા શ કાએ નીચે સુજાપ છે:-વિષુવ-બિંહ સ્થિર નથી. કેટલાક કારણે દ્વારા પ્રવર્ષ ૫૦-૫૭ વિકલા પાછળ જાય છે તેથી નક્ષત્ર અવર્ષથી સૌરવર્ષનાનું ? (અ-વિ) અંગ્રેજ ઝાંગલાના મત પ્રમાણે રવીઅંદ્ર આસમાની છે કેષનાનની શોધ પ્રમાણે રવિઅંદ્ર સાંદ્રે છે (વિશ્વવિજ્ઞાન) રવી સાઠ સાઠ વઠીકાનો આંટો મારે છે તે પ્રથમ તેજ પુંજર્યે, પછી મોતિર્યે, કંમે રવી ર્યે પ્રકાશ પુરે છે. (મૃગ-૧૦૬, પછી)

પૃથ્વીની ધરીનો એક ભાગ ઉત્તર મૂલ્યપર છે તે ધ્રૂવસ્થીર છે એમ કહેવાય છે પણ ધ્રૂવને સત્ય માનતાં સાવચેત રહેવું જોઈયે એમ સર હેમચંદ્ર કહે છે (જ્યોતિષજ્ઞાન)

સૂર્યમાળમાં પૃથ્વી ફરતી મનાય છે તેમ સુર્યાદિ કરે છે પણ ઉદ્યાસ્ત નથી, દક્ષિણાર્ધ દેખાતો જ નથી પણ સુર્યનો ઉદ્ય દક્ષિણથી થાય છે (મૃગશીર્ષ પર પછી)

સંદ્યાપ્રકાશ કેમ થાય છે, ચંદ્રની ચાલુ ગતિમાં કેમ ફેરફાર પડ્યો તે સમાજાતું નથી. માર્કરિને વરણુ કક્ષાન્યુત કેમ થાય છે તે વિગેરે સમાજાતું નથી અને તેનો ઉત્તર મળવો મુશ્કેલ છે તથા જર્મનીના ઉત્તરાંશની કક્ષા હાલ ફેર વાયેલી જાણ્યાય છે તેનું કારણ પણ સમાજાતું નથી. તેથી પૃથ્વીનો ખરો આકાર શું છે તે માટે પણ હન્જુ સહેલ છે એમ જ્યોતિષજ્ઞાનતાં કહેલ છે. (૫૩-૫૮)

ચંદ્રકલાનો ફેરફાર કેમ થાય છે ? સૂર્યમાં કાલા ધાઢા શું છે ? બૃહસ્પતિમાં લાલ રંગના ચિન્હો શું છે તેના ઉત્તરમાં ગોયાદો થાય છે. કેટલાક હાતના વિદ્રોહનોનો શુંક વગેરેનો મત ચંદ્ર જેવો ફેરફાર ર્યે પ્રસર્યો છે પણ ચોક્કસ થતું નથી. બુધ મંડલનો એક ભાગ રવિ પ્રત્યે કેમ રહે છે તે વિચારવાતું છે.

ફ્રીશ્રીશરીયસે ૧૬૧૧ માં સૂર્યના ડાધાની શોધ કરી છે તેએ નાના મોટા થતાં દેખાય છે. તે ડાળા ડાધા સામાન્યે ત અઠવાડીયાને અને ક્યારેક ૧૧ વર્ષ સુધી રહે છે. તે ડાધા શું છે તે ચોક્કસ થવાની જરૂર છે. બુધ બિંબ પર કાલા ડાધા શું છે તે નક્કી કહી શકતું નથી.

૧૮૭૬ માં રવિ પર એક નવો અહુ જોવામાં આંદો હતો. કોઈ તેને ડાધા કહે છે પણ સત્ય શોધ થતી નથી. કેટલાક કહે છે કે ચંદ્ર પરના ડાધા તે દરીઆ છે કેટલાક કહે છે કે ઉચ્ચા પર્વત છે, કોઈ કહે છે કે જવાળામુખી છે ગ્રે. પિક-રીંગ કહે છે કે તે પાણીની ગરમી છે.

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૮૭૭ માં શાયપરીલીયે મંગલમાં કેટલીક લીટીયે જોઈને તેને હુરો છે એમ જણાયું. પછી લીલોતરી દેખાઈ. આ વાતમાં અગોલીયાનો મત હેર છે તેથી કાંઈ ચોક્કસ નથી કહેવાતું.

મંગલપર મનુષ્યો વસે છે એમ જણાવી તેની સાથે વાતચીત કરવા મહા પ્રયત્નો આવંખાય છે ! જ્યારે કેટલાક અગોલીઆયો તેમાં નિષ્ઠલતા ટેખાડે છે.

સીરીસ પાલસ જુનો વેસ્ટા એસ્ટ્રા નેપચ્યુન તેની હારિકાથી થયા છે કે એક અહના તુટવાથી થયા છે તે ચોક્કસ નથી કહેવાતું.

મંગલની પેરે શુરૂ પરના ડાઘાયો સ્થીર દેખાતા નથી. છતાં ગ્રેા, પ્રીચીયે ૧૮૭૮ માં શુરૂ પર એક લાલ ડાઘા સ્થીર જોયો છે. પણ તેના પ્રકાશની વૃદ્ધિ હાનિ થાય છે, આનો છેતું સ્પષ્ટ સમજનો નથી. રાશીયક તેજ માટે હનુ ખાસ કાંઈ સમજનું નથી.

આલગોલ તારો તે પ્રકાશ એ હીવસ ભીજુ પંક્તિના જેવો થાય છે, કેટલાક કલાક પછી અર્ધો પ્રકાશ થાય છે. પુનઃ અસલ સ્થીતિમાં આવે છે. લોગોલ કહે છે કે તે હર કલાકે ૨૬ માછિલ જાય છે. સોખતીના કારણે પ્રકાશ ફેરવાય છે (જ્યો-જા) યુરેનસ ગણુનાની ગતિ પર ચોક્કસ નથી આવુંતો તેનું કારણ સોખતી નેપચ્યુનનું આકર્ષણી છે, પણ સૂર્યના આકર્ષણમાં થોડાની પરસ્પર આકર્ષણશક્તિ કેમ માની શકાય ? સીરીયસ (મુગવાધ) ની ગતિ ફેર થવાનું કારણ સોખતીનું આકર્ષણી છે. તે મિત્ર સાત રવિ જેવડો છે ને ૪૮ માં વર્ષમાં તેને ચારે બાજુ એક આંદો દે છે.

હાલના તારા પ્રથમ કયાં પ્રકાશ નાખતા હશે ? નકાસું કાંઈ ન હોય. આ ઉત્તર મળવો સુશકેલ છે તથા શુકની સપારીને ઉત્તૂંધ માટે એ મત છે.

હિમ પ્રલયના કારણમાં મી. કોલ કહે છે કે ભૂજ્રમણુનો માર્ગ ચયપટો છે, પૂર્વે તે વધારે ચાપટો હોવાથી ૮૦ હજાર વર્ષ પૂર્વે હિમપ્રલય ઉત્તર ગોલાઈમાં થયો હશે, અને તેજ વખતે દક્ષિણ ગોલાઈમાં સૌભ્યયુગ હશે. આ પ્રમાણે દક્ષિણ ગોલાઈના હિમ પ્રલયના યુગમાં ઉત્તર ગોલાઈમાં સૌભ્ય યુગ સમજય છે. આ વિષેની કોલની શોધે વિશેષ ચિકિત્સા થયા વિનાજ સત્યતાનું રૂપ પકડયું. બુસ્તર શાસ્ત્રી-ઓએ પણ આંઝો વીચીને આ મત સ્વીકાર્યો. વળી સર રોબર્ટ ઓલે આ મતને પુષ્ટ આપી અને વિશેષમાં સાથે સાથે જણાયું કે ઉત્તરને દક્ષિણ બન્ને ગોલાઈમાં આ હિમપ્રલય સમકાલીન હોવાનું સાખીત થાય તો જ્યોતિષીની (બુસ્તર શાસ્ત્રની અપેક્ષા વિના) કરેલ ઉપરાત્તિ એકદમ છોડવી પડશે, અર્થાત તે બનવું અશક્ય છે-સમકાલીન પ્રલય અશક્ય છે. આ અશક્ય ડેટિની બીના શક્ય હોવાનું દક્ષિણ મુખ પ્રદેશના અનુભવી શોધક પ્રવાસીએ જણાવે છે. તેઓ કહે છે કે ઉત્તર

विश्वरथना प्रथम.

२७७

धૂ तરફનો બરસાવલો પ્રદેશ સંડેચાયાય છે. તેવીજ ભાંજગડ દક્ષિણામાં થાય છે, એટલે કોલ સિદ્ધાંત બુલાય જારેલો. ઠર્યો છે અને નવીન સિદ્ધાંત બલવાન છે. વલી વાહનો મુહ્હો એ છે કે પુરાણુ મત-ન્યુટન મત, એ હતો કે ધૂખીનો આ સકાંતિ^{२८} વૃતતની આસપાસ ફેરે છે તેથી વિશ્વનો ધૂખિંહ ૨૬૦૦૦ હજાર વર્ષની એક પ્રદક્ષિણાથી કદંબની આસપાસ ફેરે છે અને વિષુવવૃત કાંતિવત ઉપર સરકે છે. ભારતીય જ્યોતિશાસ્ક્રિના પૃષ્ઠ ૪૩૨ માં આહિતાઈકિત પણ સંપાત ગતિના વિષયમાં એજ ભીના કખુલે છે. હવે ડેસન વિગેરે નવીન શોધકો આ પ્રદક્ષિણાને કદંબથી છ અંશ છેટે આવેલા એક બીજુ આસપાસ ઠરાવે છે. આ અયન ચ્યલનથી સંપાતગતિમાં મોટો જોટાળો થયો છે; કેમકે સંપાતનો એક ફેરો થવા માટે તર હજાર વર્ષનું ચક્ક માનવું પડે છે.

ન્યુટન—કહે છે કે ધૂ અને કદંબનું અંતર ૨૩ છે કેમકે તેનો પ્રક્ષિણાનો માર્ગ વર્તુલ છે. તેથી તે અંતર કાયમ છે જ્યારે

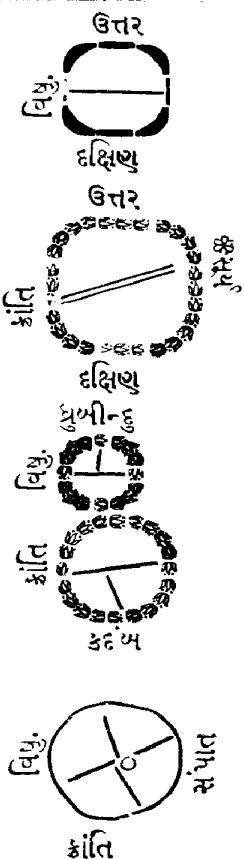
૨૮૧. **વિષુવવૃત**—ધૂખીના ઉત્તરરાધી અને દક્ષિણાર્ધને જુદા દેખાડેઓનાર મધ્ય લીટી-વલયાદાર લીટીને આધુનિક પાંહિતો વિષુવવતની સંસારી ઓળખો છે. આ મધ્ય લીટીથી ૬૦૦૦ માધ્યમાં દૂર ઉત્તરધૂવ અને દક્ષિણ ધૂવ છે. વિષુવવતના ઉત્તરમાં ૧૮ અક્ષાંશ એટલે (૧૮x૭૦) ૧૨૬૦ માધ્યમાં દૂર પુના છે.

૨ કાંતિવત—વિષુવવતની ઉત્તરે કે દક્ષિણે સર્યો જેટલી કાન્નિ-ગમન કરે છે. તે વર્તુલનું નામ કાંતિવત છે. શીરસ્થ બીજુથી ક્ષતિલે સુધીમાં ૬૦ અંશ હોય છે તે પૈકીના ત્રૈયિશમા અંશો વર્તમાન કાંતિવત મનાય છે. આ કરતાં ઉત્તર કે દક્ષિણમાં વધારે અંશો પર સર્યો હોય જ નહીં, એટલે તે ઘતમાં ૨૭ નક્ષત્રાને જોગવે છે.

૩ ધૂ—વિષુવવતના મધ્યમાંથી કાઢેલા આસાના છેડાનું નામ ધૂ બીજુ છે. બનો તારો તેને ભ્રમણ કરે છે.

૪ કદંબ—કાંતિવતના અંસાના છેડાનું નામ કદંબ છે. કદંબ અને ધૂઅંહુમાં ૨૩ અંશનું અંતર રહે છે.

૫ સંપાત—વિષુવવત અને કાંતિવત એક ખીજને સ્થાને છેટે તે સંપાત આનંદ કહેવાય છે.

૨૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મી. હોસન—કહે છે કે ધૂખીંહુ કદંબ પાસેના છ અંશ હુરથીંહુને કરતો હોવાથી આ અંતર કાયમ ન રહેતો રતથી ઉપ અંશ રહે છે.

સને ૧૯૦૬ માં છપાવેલ જ્ઞાન કોષમાં જણાવે છે કે લાખાસે કાંતિવૃતના તિર્યક્તવની મર્યાદા શોધવા બહુ પ્રયત્ન કર્યો હતો પણ વિશ્વસ્ય આંકડા આન્યા નહીં. હાલના કઠક ગતીના પરછાસે આ મર્યાદા રત અંશ કરતાં ઓછો વધુ થઈ શકતી નથી એવું બતાવી શકાય છે. ધૂ પ્રદક્ષિણામાં ધૂ મધ્યબિંહુ નથી તે સર્વ માન્ય છે પણ આ તરફ કાંતિવૃતના રત મા અંશની માન્યતાના વિરુદ્ધ ભતો કહે છે કે—ઉપર્તિનો વાદ ઉલ્લેખ રહે છે.

હુમપ્રલય અને સોમચુગ ક્રમે સોલ સોલ હળવ વર્ષના હોય છે અને તે થવાનું કારણું કાંતિવૃતનું તીર્યક્તવ છે તો કયારે કાંતિવૃતના ઉપ અંશ પણ હુશે, જેને લીધે શીત કટીબંધની મર્યાદા તીર્યક્તવના અંશ સુધી હુશે એટલે તે હરેક લાગમાં હીમ જામેલો હુશે જે અત્યારે ધૂ શોધકોના અનુભવથી સમજુ શકાય છે.

અમેરિકાના શોધકો કહે છે કે આટલાંટિક મહાસાગર આપણી પૂર્ણીનો એક દેશ હતો, પણ ધૂમકેતુ સાથે અથડાવાથી નાશ પામ્યો છે.

ડા.—કાઉલસનો લુત પ્રમાણુથી એવો મત છે કે આટલાંટિકએ એક સ્વ. તંત્ર થહ હતો અને પૂર્ણી સાથે અથડાવાથી નાશ પામ્યો છે. વલી તે થહના માણસો મંગલથહમાં જઈ વસ્યા છે. વિશેષમાટે જગતની રચનામાં આધુનિક પરસ્પર વિરુદ્ધ સિધ્યાંતો નિવેદન ૧૨ માંથી જોવા જાવામણુ છે. ચાલુ.

માનપત્રનો મેળાવડો અને આ સલાનો વાર્ષિક મહોત્સવ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલાના ભાવનગર તરફથી આ સલાના સેકેટરી ગાંધી વદ્ધભદ્ધાસ ત્રિભુવનદાસને શ્રી પંલાબ શ્રી સંઘ તરફથી આપવામાં આવેલ માનપત્ર—સુવર્ણ પદક આ સલાના મારફત આર્પણ કરવા કરવામાં આવેલો મેળાવડો—તથા આ સલાનો રહ મો વાર્ષિક મહોત્સવ તથા પૂજયપાદ ગુરુરાજ શ્રી આત્મારાજની ઉજવાયેલી જ્યાંતી.

આ જેડ શુદ્ધ ૭ શાનીવાર તા. ૩૦-૫-૧૯૨૫ ના આ સલાને રહ વર્ષ પુરા થઈ ત્રીશસું વર્ષ શરૂ થતું હોવાથી હર વર્ષ સુજાંબ વર્ષગાંડ ઉજવવાની હતી, એટલુંજ નહીં પરંતુ આ સલાના સેકેટરી લાઈ વદ્ધભદ્ધાસ ત્રિભુવનદાસને ઉપર પ્રમાણે માનપત્ર તથા સુવર્ણ પદક એનાયત કરવા એક જાહેર મેળાવડો કે જે સાથે ગુરુરાજ શ્રીની જ્યાંતી લાંબિત—ગુણુથામ કરવાના એ ઉત્તમ પ્રસંગો પણ આ વામતે સાથે—નધારે આપત થયા હતા.

માનપત્રનો મેળાવડો અને વાર્ષિક મહોત્સવ.

૨૭૬

આ સભાના સેકેટરી ભાઈ વલ્લભદાસ ત્રિભુવનહાસ ગાંધીની રૂપર્ગવાસી પૂજયપાદ આત્મારામજુ મહારાજ પ્રત્યેની શુરૂભક્તિવઢે આ સભાની ઉત્ત્રતિ માટે ધણ્ણા વર્ષો થયા સતત નિસ્વાર્થ સેવા કરતા આવે છે, તેથી તેમજ શ્રી સિદ્ધાચણજી પવિત્ર તીર્થ ઉપર મોટી દુંકમાં પૂજયપાદ શુરૂરાજ શ્રી આત્મારામજુ મહારાજની દૈરીની કાળા અને કારીળીરીના ઉત્તમ નમુના રૂપે લુણોદ્વાર કરાવવામાં આપેલ જાતિ લોગ વગેરેથી આકર્ષિત્ય પંજાનના સમય સંચે ગયા માગશર શુદ્ધ પ ના રોજ શહેર લાહોર-પંજાબ ખાતે શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા, શ્રીમાન વલ્લભ વિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદવી આપવા પંજાબનો સંઘ એકત્ર મળ્યો હતો ત્યારે આ સભાના સેકેટરી ભાઈ વલ્લભદાસને જયધોષ વચ્ચે “શુરૂભક્ત” તું માનદ વિશેષણ યુક્ત માનપત્ર તથા “શ્રી આત્માવલ્લસ” ના બીજું સાથેતું સુવર્ણ પદક-ચાંદ બક્ષીસ કરેલ, જે માનપત્ર તથા સુવર્ણ પદક આ સભા ભાર-ઇત એનાયત કરવાનો મેળાવડો આ સભા તરફથી (જેઠ શુદ્ધ જ શનીવાર સભાના વાર્ષિક મહોત્સવ તા. ૩૦-૫-૧૯૮૫) ના રોજ શેડ કુંવરજી આણુંદળના પ્રમુખપણું નીચે શ્રી આત્માનંદ લવનમાં સવારના સાડા આડ વાગે કરવામાં આવ્યો હતો. આ મેળાવડામાં અતેના સમય જૈન સમુદ્દ્રાયમાંથી લગભગ દરેક આગેવાનો અને અન્ય બંધુઓએ ધણ્ણી સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી.

આ પ્રસંગ સાથે વધારે ખુશી થવા જેવું એ બન્યું છે કે શ્રી પાલીતાણું યશોવિજયજી લૈન શુરૂરૂગના અધ્યાપક વર્ગ, સ્ટાફ વર્ગ અને વિદ્યાર્થીઓ તરફથી, ભાઈ વલ્લભદાસ આ જૈન શુરૂરૂગને પણ સતત સેવા અપી રહેવા હોવાથી તે માટે ધન્યવાદ આપનાર અભિનંદન પત્ર લઈને, આ શુરૂરૂગના સુપરીન્ટેન્ડન્ટ ભાઈ શાંકરલાલ ડાહ્યાલાઈ આધ્યા હતા અને આ શહેરની બીજી સભા જે શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાને નામે એળાખાય છે, આ સભાના તમામ સભાસહેને પણ આ મેળાવડામાં ભાગ લેવા શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી ખાસ આમ-ત્રણું કરવામાં આધ્યું હતું. સર્વે બંધુઓએ ભાગ લીધો હતો જેથી આ બંને સભા વચ્ચે પ્રેમની નિશાની જાણવાર આ પ્રસંગ હતો.

કર્યાનો પ્રારંભ બારાબર સવારના સાડા આડ વાગે થતાં પ્રથમ મંગળાચરણ રૂપે પ્રભુ સ્તુતિ કર્યા ભાઈ આ મેળાવડો અને જયંતી પ્રસંગે ખાસ બનાવવામાં આવેલું ગાયન ગવાયું હતું. જે નોચે સુજબ છે.

२८०

श्री आत्मानंदभक्ता.

**श्री आत्मारामज्ञ महाराजनी जयंती अने मानपत्रना मेणावडा
प्रसंगे गवायेलुं गायन.**

बारी वारी अलिहारी रे, शुद्धराजनी जाउ अलिहारी, हांरे - गु०
आत्माराम स्त्रीधर केरी, उज्वो जयंती भविक लवेरी;
 अे अनुपम उपकारी रे. गु०

धन्य हिवस धडी आज प्रमाणो, शुद्ध शुद्ध गातां मुह मन आणो;
 भक्ति सुभंगलकारी रे. गु०

तरणु तारणु अे शुद्धने वधावो, आत्मानंदनी धून लगावो;
 काय आपना धारी रे. गु०

आत्मानंद सला शोभावे, शासनने जन मन लोभावे;
 मंत्री ऐना मनोहारी रे— गु०

तन मनथी निःस्वारथ लावे, संस्थानी जे सेवा अज्ववे;
 वृद्धक्षत्रास शुद्धधारी रे. गु०

पंजामनो श्री झंघ समर्पे, मानपत्र गांधीने हुर्पे;
 अधिकेत्साह वधारी रे. गु०

आनंदनो आ अवसर आव्यो. सहगृहस्था सुज्ञोने लाव्यो;
 थाच्यो जय जयकारी रे. गु०

आत्मानंद भवन.
सं. १६८१ जेठ शुही ७
शनीवार.

{

५ भराकर.

त्यारभाद सलाना धीन सेकेटरी श्रीयुत लाई हरज्ञवनदास हीपचंडे
आमंत्रणु पत्रिका वांची संभागावी हुती.

त्यारभाद लाई दामेदरहास गोविंदलुनी हरभासत अने भाई नानचंडे
कुंवरज्ञना टेकाथी शेठ कुंवरज्ञ आणुंदलुचे प्रभुभस्थान लीधुं हुतु. त्यारभाद
आ सलाना उपप्रभु शेठ शुलाभचंद्रभाई आणुंदलुचे मेणावडानो छेतु
जणुवतां कळ्युं के:—

महेश्वान प्रभुभ साडेच अने अंधुओ.

आप जाणुता हुशो के गया मागशर शुही-प ते जे हिवस पंजाना शहेर
लाडोरमां श्रीमान् वृद्धक्षत्रिज्यलु महाराजने आचार्य पदवी, तेमज श्री
शांतिनाथलु महाराज श्रीनी प्रतिष्ठानो सुवर्णमय प्रसंग हतो. हजारो माणस

માનપત્રનો મેળાવડો અને વાર્ષિક મહાત્મસ.

૪૯

સમય પંજાબના (ચતુર્વીધ સંધ્ય સમુદ્દરાય) વર્ષે બંધુ વદ્ધભદ્રાસને યાહ કરી તેમની નિઃસ્વાર્થ સેવા પરાયણ શુરૂભક્તિને યાહ કરીને, એક માનપત્ર અને સુવર્ણ પદક પંજાબના શ્રી સંઘે ત્યાંથી મોકલાયા છે. મતલભ કે પંજાબના શ્રી સંઘે (જૈન મહાસભાએ) ભાઈ વદ્ધભદ્રાસની શુરૂભક્તિ અને સતત સેવા માટે માનપૂર્વક જે કદર કરી છે, તે તેમના મહાન પુણ્યેની નિશાની છે. એમ હું માતું છું: તેમ આ માનપત્ર અને સુવર્ણ પદકના શરૂહો હું પદ્ધી આપની સન્મુખ વાંચવામાં આવશે તેથી આપ સમજુ શકશો.

૨ આ પ્રસંગે જણાવવાની જરૂર નથી કે આપણી સભા એ સહગત પરમ ઉપકારી શ્રી વિજ્ઞાનંદ સ્નોરિ (આત્મારામજુ મહારાજ) ના પુણ્ય નામથી આખાડી લોાગવતી એક સંસ્થા છે, એટલે સભાની સેવામાં સતત લોાગ આપવો તે શુરૂભક્તિનું એક અંગ છે, આ રીતે આપણી સભા સાથે ભાઈ વદ્ધભદ્રાસનો પ્રથમથી સંબંધ-સતત સેવા આપણે નજરે નીછાળતા આવ્યા છીએ, વળી શ્રી સિદ્ધાચણળ ઉપર આચાર્યશ્રીની (મૂર્તી પદ્ધરાવી) દહેરીનું સુંદર કાર્યકરાવવાનું કામ આપણી સભાને સાંપાયું હતું. તે સર્વ કાર્ય ભાઈ વદ્ધભદ્રાસે જાતી દેખરેખ નીચે કલાના નમુના જેવું સુંદર, અને સહગતના શુજરાનવાલામાં આવેલા સમાધિ મંહિરના આખેણું અવતરણ સાથેનું તૈયાર કરીને સભાને જે યશ આપાયો છે, તે સર્વ નિઃસ્વાર્થ શુરૂભક્તિની કદર આપણા હાથેજ થાય તેમ ગોડવણી કરવામાં આચાર્ય શ્રી વદ્ધભવિજયળ મહારાજ, તેમજ પંજાબના સંઘે આપણી એકદીલી અને પાત્રતાની પીછાણું કરી છે. તેમ કહેતાં મને હર્ષ થાય છે.

૩ આજે સભાની વર્ષાગાંડ છે અને જે મહાત્માની શુરૂભક્તિ નિમિત્તે ભાઈ વદ્ધભદ્રાસ શુરૂભક્તની પદવી પ્રાપ્ત કરવા લાગ્યશાળી થયા છે, તેમના સ્વર્ગવાસનો હીવસ પણ આજે હોવાથી આજે તે માનપત્ર અને સુવર્ણ પદક ભાઈ વદ્ધભદ્રાસને અર્પણું કરવાનો પ્રસંગ એવડો આનંદ ઉત્પજ્ઞ કરે છે. ભાઈ વદ્ધભદ્રાસ સાધારણ સ્થિતિના હોવા છતાં તેમનું પ્રમાણીકર્યાયું અને સેવા પરાયણ જીવન તેઓના ઉડા સંબંધમાં આવેલાને આચાર્યકારક રીતે અનુકરણીય છે. એટલુંજ નહિ પરંતુ આ સભા માટે તેમણે, તન-મન ધનનો જે લોાગ આપ્યો છે તે તેમના જેવા સાધારણ સ્થિતિવાળા તો ભાગ્યેજ આપી શકે.

એમણે ડેટલીક વખત સભાના કાર્ય માટે પોતાના સ્વાર્થની પણ દરકાર કરી નથી એવો. મારો અંગત અનુભવ છે. આવા સ્વાર્થ ત્યાગી બંધુ માટે પંજાબના સંઘે માનપત્ર તથા સુવર્ણ પદક આપી તેમની સેવા માટે જે કદર કરી છે. તે માટે આ સભા પંજાબના શ્રી સંધ્યનો ઉપકાર માને છે એટલુંજ નહિ પણ આ સભા માટે તેમની સતત સેવાનો પીછાણું કરવાને ભુલાયેલી ઝરજ પંજાબના શ્રી સંઘે સંભારી આપીને આ સભાને જથત કરી છે તે માટે આ સભાની વતી

२८२

श्री आत्मानंद प्रकाश।

तेभनो आखार भानुं छुं, अने आ सभानी सीलवर ज्युटीली करवा माटे थेा। वथत पहेलां भणेली आ सभानी जनरल भीटींगे डराव कर्यो छे जयां आपणा बंधु वल्लभासनी अभंड सेवानी आ सभा पणु कदर करेचे एम आशा छे। हवे आपनो वधारे वथत नहि लेतां लाई इतेहुचंद अवेचयंहने मानपत्र वाचवानी ललाभणु करे छुं।

त्यारभाद पंजभना श्रीसंघनी विनंतिथी आचार्य महाराज श्री वल्लभ विजयल महाराजे ऐ पत्रो आ सभा उपर मानपत्र अने सुवर्णपदक लाई वल्लभासने जाहेर संधनो अथवा सभानो भेगावडे करी छेवटे जेठ शुद्ध उ सभाना वर्षगांठ अने ज्यंतिना दिवसे अनायत करवा ए संबंधी सुचना माटे लभेला ते लाई वेळयंद धनलुच्ये वाची संलग्नांया हुता।

त्यारभाद लाई इतेहुचंद अवेचयंहे श्री पंजभना श्रीसंघ तरक्थी आवेल मानपत्र जे के हीहि भाषामां सेनेरी शाहीथी शास्त्री अक्षरे हाथथी लगेलुं आवेलुं हतुं तेनी नडेला पणु वडेच्यवा माटे छपाववामां आवेली हुती, ते मानपत्र युतंद अवाजे हुर्ष सांगे वाची संलग्नांयुं हतुं। आ छापेली मानपत्रनी नक्लमां भथायो सुवर्णपदकनी नक्ल के जेमां बंने बाजु जे मानपूर्वक लभायेला शष्टेनी नक्ल पणु छपाववामां आवेलहुती जे नीचे आपवामां आवेल मानपत्र उपरथी ज्युआशे।

वंदेवीरमानंदम् ॥

श्री पंजभना जैन संघ सभस्त तरक्थी श्री भावनगर जैन
आत्मानंद सभाना सेकेटरी गांधी वल्लभास त्रिभुवनहासने
तेभनी निःस्वार्थ गुरुभक्ति अने सेवा परायणुतार्थी
आकर्षाईने आपेत सुवर्णपदक (चांद)
तथा मानपत्रनी नक्ल।

आत्म संवत् २९ विक्रम संवत् १६८१
मागशर शुद्ध पंचमी सोमवार
१ ली डिसेंबर १६२४
श्री वीरसंवत् २४५१
श्री आत्मानंद जैन महासभा
पंजाब।

सुवर्ण
पदक

निःस्वार्थ सेवा परायण गुरुभक्त
श्रीयुत वल्लभदास त्रिभुवनदास गांधी
“ श्री आत्मवल्लभ ”,
ऑनररी सेकेटरी
श्री जैन आत्मानंद सभा—भावनगर,

मानपत्र।

निःस्वार्थ सेवक गुरुभक्त श्री जैन आत्मानन्द सभा भावनगरके ऑनररी सेकेटरी श्रीयुत वल्लभदास त्रिभुवनदास गांधी की सेवामें।

भानपत्रना भेणावडे अने वार्षिक भेषात्सव.

२८३

श्रीमन्

योग्य श्री आत्मानंद जैन महासभा (श्री संघ) पंजाब तरफसे जयजिनेश्वर के साथ मालुम होवे की श्री वीरसंवत् २४५१ श्री आत्मसंवत् २६ विक्रम संवत् १६८१ मागशर सुदि पंचमी सोमवार तारीख १ दिसंबर १६२४ को देश पंजाब शहेर लाहोरमें प्रातःकाल ७॥ बजे १००८ प्रातः-स्मरणीय पूज्यपाद स्वर्गवासी जैनाचार्य न्यायांभोनिधि श्रीमद्विजयानंदसूरि (आत्मारामजी) महाराज के वचनानुसार “ कि मेरे बाद वल्लभ पंजाबके श्री संघकी सार संभाल करेगा ” योग्यता समजकर करीब चार पाँच हजार श्रावक श्राविका समुदाय समक्ष—श्री १०८ वृद्ध मुनि महाराज श्री सुमति-विजयजी, पन्यास श्री सोहनविजयजी, पन्यास श्री विद्याविजयजी, तपस्त्री महाराज श्री गुणविजयजी, श्री विचारविजयजी, श्री समुद्रविजयजी, श्री सागरविजयजी और श्री उपेन्द्रविजयजी साधु महाराज तथा साधीजी श्री देवश्री, श्री हेमश्री, श्री विवेकश्री, श्री चंद्रश्री, श्री चित्तश्री, श्री चंपकश्री श्रीहितश्री, और श्री चंपाश्री—एवं चतुर्विंध श्री संघ पंजाबने मुनि महाराज श्री वल्लभविजयजी को आचार्य पदसे विभूषित करके श्री १०८ श्रीमद्विजयानंदसूरिके पट्ठर तरीके कायम करते हुए श्री विजयवल्लभसूरिके नामसे और आपकी इच्छानुसार पन्यासजी सोहनविजयजी महाराजको उपाध्याय पदसे विभूषित करके गुरुभक्तिका प्रमाण दीया।

आचार्य महाराज श्री विजयवल्लभसूरिजीने ६॥ बजे १६ वें तीर्थकर भगवान् श्री शांतिनाथजीकी प्रतिष्ठा की । तदनंतर श्री आचार्य महाराजने श्री तीर्थाधिराज श्री सिद्धाचलजीपर श्री स्वर्गवासी गुरुमहाराजकी विराजमान मूर्तिका परिचय देते हुए अपने यहां तन मन धनसे जो कुछ गुरुभक्ति की है उसका परिचय कराया, जिसको सुनकर श्री संघ पंजाबने आपकी निःस्वार्थ सेवा पर मुग्ध हो कर बतौर कदरदानी एक सुवर्णपदक (मैडल) आपकी सेवामें भेजना निश्चित किया. होश्यारपुर निवासी नाहट गौत्रीय लाला गोरामलके सुपुत्र लाला अमरनाथने इस पदक का खर्च अपनी औरसे देनेकी इच्छा प्रगट की । श्री संघने इस बातको श्री १०८ श्रीमद्विजयानंदसूरि महाराज, श्रीमद्विजयवल्लभसूरि और गुरुभक्त वल्लभदास गांधी की जय

२८४

श्री आत्मानंद प्रकाश।

बोलते हुए स्वीकार कीया. अरतः यह मानपत्र और एक सुवर्णपदक “ श्री आत्मवल्लभ ” इस शुभनामसे अंकित भेजा जाता हय । आशा है कि आप सहर्ष स्वीकार कर कृतार्थ करेंगे.

॥ इतिशुभम् ॥

लाला नथुराम.

प्रेसीडेन्ट श्री आत्मानन्द जैन सभा.

(संघ समस्त पंजाब.)

श्री भावनगर जैन आत्मानंद सभा तरक्षथी भाई वृद्धभद्रास त्रिभुवनहास गांधीनी सेवानी याहगीरीभां श्री आत्मानंद भवनभां मेणावडा कसी श्री पंजाबना जैनसंघ तरक्षथी आवेद सुवर्णपदक तथा मानपत्र ऐनायत करवाभां आन्धुं
संवत् १९८८ना ज्ञें शुह ७ शनीवार आत्म संवत् ३० } शा. कुवरलु आणु८८. सभानो वार्षिक महोत्सवनो दिवस, ता. ३०-५-१९८८ } मेणावडाना अमुख.

त्यारणाह श्री यशोविजयलु जैन गुरुकुण पालीताणुना सुभरीन्डेन्ट भाई श. क. रवाल डायाक्षार्थीते शुरुकुणना आच्यापकवर्ग, स्टाइवर्ग अने विद्यार्थीवर्ग तरक्षथी भाई वृद्धभद्रासने ते प्रत्वे तेमनी निस्वार्थ सेवा भाटे लावेद धन्यवाद-अभिनंदन पत्र वांची संलग्नांयुं हतुं जे नीचे मुज्ज्ब छे.

अभिनंदन-पत्र.

देवगुरुभक्तिकारक, श्रद्धाणु, शासनभक्त, श्री जैन आत्मानंद
सभा तथा श्री य. जै. गुरुकुलना डॉ. सेकेटरी रा. रा.
वृद्धभद्रासभाई त्रिभुवनहास गांधीनी सेवाभां.

मु. भावनगर.

अमो नीचे सही करनार श्री यशोविजयलु जैन गुरुकुलना सुभिन्डेन्ट, आच्यापकवर्ग, स्टाइवर्ग तथा छात्रवर्ग विजेते. अमो अमारा हृष्यना उल्लास-पूर्वक, ग्रेमनी लागण्ही प्रदर्शित करवा रज्ज लध्ये छीये के आपने सूवर्णपदक अर्पणु करवानो ज्ञेंर मेलावडा श्री आत्मानंदभवनभां ज्ञें शुही सातमे सवारना ८. ३०. ना समये श्री जैन आत्मानंद सभाना सहयो तरक्षथी करवाभां आवानो छे, ते शुक्रप्रसंगे अमो आपने सुणारकणाही छम्हीये छीये.

आपणु परमपूज्य सङ्गत आचार्यश्री विजयानंदसूरीश्वरलुना प्रशस्य अने विद्वान शिष्यभाऊना उपहेशथी श्री पंजाबना सभय संघे आपनी निःस्वार्थ अने सतत सेवा ज्ञें आपने के सूवर्णपदक ऐनायत करी सेवानी कदर युझी छे ते ज्ञेंने अमने परमानंद थाय छे.

માનપત્રના મેળાવડો અને વાર્ષિક મહોત્સવ.

૨૮૫

આ ગુરુકુલ પરતે પણ આપની અમાપ સેવાનું સમરણ થતાં અમોને અમારા હૃદયમાં ચાનંદની ભરતી આવે છે. આપની આ સલાના સખ્યવર્ગે આપને સુવશ્રૂતપદક અને માનપત્ર અર્પણ કરવામાં જે હૃદયોદ્વાસ બતાવ્યો છે તે ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે.

શૈવટ આશા છે કે, શાસનવૃદ્ધિના કાર્યમાં આપની નિઃસ્વાર્થ સેવા સહા દફિનુત રહેણા, આપના શુદ્ધ હસ્તે શાસનસેવાના શુલકાર્ય થાય્યો અને આપને પરમ કૃપાણું પરમાત્મા પરમાર્થના કાર્યો કરવામાં સહા રહ્યાયાનુત રહેણા તેમજ હ્રદયાંશો એજ હૃદયની પ્રાર્થના છે. ધ્યયલમ.

લીઠ શુભેષણ.

શુદ્ધકુલ અભ્યાપકવર્ગ, સ્ટાઇવર્ગ અને છાત્રવર્ગ તરફથી

સુપ્રિન્ટેન્ટ-રીંકરલાલ દાલાભાઈ કાપડીએના.

ત્યારબાદ પંલાં શ્રી સંઘ તરફનું માનપત્ર, તથા સુવશ્રૂતપદક તથા શ્રી વશોનિજ્યાળ નેન શુદ્ધકુલના સ્ટાઇવર્ગ અને વિદ્યાર્થીવર્ગ તરફથી અલિનંદન પત્ર પ્રસૂત સાહેબના હસ્તે ભાધ વદ્લભદ્ધાસને તાળીઓના અવાજ અને હર્ષ સાથે અર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું ત્યારબાદ—

ભાઈ વદ્લભદ્ધાસને આ એને માનપત્ર અને અલિનંદન પત્ર તથા સુવશ્રૂતપદક આસારાવર્ક સ્વિકારતાં પોતાની લઘુતી બતાવી ગદ્ગદ કંઠે નીચે સુજગ જણાવ્યું હતું.

ભાઈ વદ્લભદ્ધાસનો જવાબ.

માન્યવર પ્રસૂત સાહેણ ! મારા સુરણ્ણી બંધુઓ અને સલાજનો !

જયા માગશર શુદ્ધ પ ના રોજ પંલાં પાટનગર લાડોંડા શહેરમાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા અને શ્રીમાન સુનિરાજશ્રી વદ્લભવિજ્યાળ મહારાજશ્રીની આચાર્ય પદવીના માંગલિક પ્રસંગે પંલાંના શ્રીસંઘે મને અર્પણ કરેલી અસુદ્ય વસ્તુ આજ શ્રી નેનાત્માનંહ સલા મારકૃત આપ સાહેબની સમ્ક્ષ, શ્રીયુત સુરણ્ણી કુંવરણુભાઈના સુભારક હસ્તકથી મને સમર્પણ કરી શ્રી પંલાંના સંઘે મને જે આભારી કયો છે તેના માટે આભાર માનવાના મારી પાસે પુરતા શખ્દો નથી.

આ અસ્વાર્મ માન મને આપતાં તે માગશર શુદ્ધ પ ના મહોત્સવના પ્રસંગે પૂજય આચાર્ય મહારાજશ્રી વદ્લભવિજ્યાળ મહારાજ અને પંલાંના શ્રી સંઘે જે એ વાર્ષીયો મારે ઉચ્ચારેલા છે તે ઘણું અતિશયોક્તિ ભરેલા હું માનું છું, કારણું મેં મારી કરજનો અદ્ય લાગ બજાવ્યો હોવાથી હું આટલા બધા માનને પાત્ર હોઉં એવું મારું બીજુલ માનવું નથી, કારણું આ સલાના સેવા કે તે

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ક્ષારા કરેલી શુરૂભક્તિમાં તો મેં મારી યથાશક્તિ ભાગ લીધો છે, અદ્ય ક્રાજ બનાવી છે, તે સાથે ધીન સલાસહ બંધુઓએ પણ પ્રસંગે પ્રસંગે પોતાની બનતી ભક્તિ-સેવા કરી છે; અને તે સર્વે બંધુઓની મહદ, લાનના, એકદીલી અને લાગણી વગર સલાની આવી ઉચ્ચ સ્થિતિ કે જે શુરૂભક્તિજ કેવળ છે તે બની શકે નિહિ, છતાં પણ મારી અદ્ય સેવાને મહાનું ગણ્ય આ ઉચ્ચ માન કે જે પંનભના શ્રી સંઘે આપ્યું છે, તે શ્રીસંઘ તથા શુરૂ મહારાજશ્રી વલલભવિજયજ મહારાજ ની અત્યંત કૃપા અને પ્રેમ જણાવે છે. વ્યવહારમાં જણાય છે કે જ્યાં પ્રેમ હોય ત્યાં અદ્ય કાર્યને મહત કાર્ય, અદ્ય લાસને મહત લાસ અને અદ્ય શુણુને મહાન શુણુ લેખવામાં આવે છે જેથી આચાર્ય મહારાજશ્રી વલલભવિજયજ મહારાજશ્રી તથા પંનભના શ્રીસંઘને અંત:કરણું પૂર્વક આલાર માનું છું.

આવું અપ્રતિમ માન મેળવ્યા પછી તેને સંભાળપૂર્વક સાચવી રાખવું પડે છે. અને તે માટે તથા તેની વૃદ્ધિ થવા જુંદગી સુધી ઉચ્ચ વર્તન રાખવું પડે છે અને ક્રાજ બનાવવા તથા શુરૂભક્તિ સેવા કરવામાં એટલીક વૃદ્ધિ કરવી પડે છે તે માટે હું તેમ કરવા પરમાત્માની પ્રાર્થના કરું છું કે મને તેવી શક્તિ અર્પે.

પંનભના શ્રીસંઘ અને આચાર્યશ્રી વલલભવિજયજ મહારાજશ્રીએ મને આ કે માન આપ્યું છે અને તેને આ સલાએ તેમના વતી અર્પણું કરવા જે અપૂર્વ ઉત્સાહ બતાવ્યો છે, તે માટે મને એટલો બધો આલારી કર્યો છે કે જુંદગી પર્યંત આ સલાક્ષાર શુરૂભક્તિ અને સમાજ સેવા કરું તો પણ તેમાં બદલો વાળી શકું તેમ નથી; જેથી આ સભાનો પણ અંત:કરણું પૂર્વક આલાર માનું છું.

પંનભના શ્રીસંઘે માગશર શુદ્ધ. પ ના રોજ મને જે આવું ઉચ્ચ માન આપ્યું તેની પ્રથમથી મને ખબર હોત તો હું તેનું વિનંતિ પૂર્વક નિવારણું કરત પરંતુ તે આપ્યા બાદ ઘણ્યા દિવસો પછી તેની મને ખબર પડવાથી તે અટકાવવાનું અસ્થાને હતું.

મનુષ્યો! આવા પ્રસંગેએ ચાંદને સુલઞ્ચ હોવાથી કિંમતિ વસ્તુ માને છે અને હું તેને કિંમતિ ગણ્યવા કરતાં; માગશર શુદ્ધ પ ના માંગલિક દિવસે આચાર્ય મહારાજશ્રી વલલભવિજયજ મહારાજ અને પંનભના શ્રીસંઘની વાળ્યામાં અને લૈણીનીમાં મને જે શુરૂભક્ત ધનાવી શુરૂભક્તતનું પદ આપ્યું છે, તેનેજ હું કીંમતિ મેડલ ગણ્ય છું. જેથી અવિષ્યમાં મારે વધારે શુરૂભક્તિ અને સમાજ સેવા કરવા પ્રયત્ન કરવો અને મન વચ્ચન કાયાથી બનતું કરવું તે મારી પ્રથમ ક્રાજ સમજું છું.

મુરણણીએ! હવે હું વધારે એલી આપનો કિંમતી વખત રોકવા માંગતો નથી અને શુરૂભક્તિમાં વૃદ્ધિ કરવા માટે આ સભાના હિતમાં વિશેષ પ્રયત્ન કરીશ અને તેના હિતને મારું હિત સમજુને જ સેવા કરીશ. આ કરતાં વિશેષ કાંઈ

માનપત્રનો મેળાવડો અને વાર્ષિક મહેસુસ.

૨૮૭

પણ ન કહેતાં ફરી એકવર આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજય વદ્લબસૂરિલુ મહારાજ અને પંજાબના શ્રીસંગ, આ સલા અને તેના સમાસદ બંધુઓ તથા મારા સ્તોદીઓઓ આ દ્રારા મારા ઉપર પ્રેમ જે બતાવ્યો છે તે માટે તેના તેમજ આપ સર્વે બંધુઓઓ અતે પધારી મને જે કૃતાથું કર્યો છે તે માટે આપ સર્વેનો આભાર માનું છું.

મુરણ્ણીઓ અને બંધુઓ! શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ પાલીતાણાના સુપરીએન્ડેન્ટ, અધ્યાપક વર્ગ, સ્ટાફ વર્ગ અને વિદ્યાર્થી વર્ગ આ વખતે મને જે અભિનંદન પત્ર આપેલ છે તે માટે આભારી છું. ગુરુકુળની સેવા તે તેના મારા લુલનો આનંદ છે. ગુરુકુળના બાળકો મારા બાળક અને ભાઈઓ છે અને સ્ટાફ વર્ગ વગેરે પણ મારા બંધુઓ છે અને અત્યાર સુધી તે ભાવનાથી કામ લેતો આવ્યો છું અને લખ્યશ. મારા લખુલાઈઓ—વિદ્યાર્થીઓની શારીરિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક ઉજ્જ્વલિત કેમ જલદી થાય તે હેતુ માટેજ તન મન અને ધનથી સેવા કરું છું. અને તેનું ઉજ્જ્વલ ભવિષ્ય કેમ જલદી થાય તે માટે સતત પ્રયત્ન કરું છું. આ ગુરુકુળની ઉજ્જ્વલિત માટે જે સેવા કરી છે, ને કરું છું તેમાં હું એકદો નથી, મારી સાથે તેની અતેની કર્માચારીના થીજા ભાઈઓનો પણ તેની સેવા કરવામાં સરખો ફિસ્સો છે, તે પણ તેટલા માનને લાયક છે. અને ધન્યવાહને પાત્ર છે. છતાં મારા વિદ્યાર્થી ભાઈઓ અને સ્ટાફ વર્ગના બંધુઓએ મારા ઉપરના પ્રેમને લઈને જ મને જે અભિનંદન પત્ર આપ્યું છે તે માટે ફરી પણ તેમનો ઉપકાર માનું છું અને મારી સાથે ગુરુકુળની વધારે સેવા કરવામાં આ ખાતાના અધ્યાપક અને સ્ટાફ વર્ગને વિનંતિ કરું છું. એટલે શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા, શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ અને મારા મિત્રોની સેવા માટે તો હું જુંગાલાર બંધાયેલો છું. હવે વિશેષ કાંઈપણ નહિં કહેતાં એથી જવાની રણ લઉં છું.

ત્યારણાદ શ્રીયુત શિનજી દેવશરીઓ જણાંયું કે—ભાવનગરની જૈનપ્રણ જૌરવવાળી છે. તેમના આંગળે શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સલા અને શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા સાથે ઉભી છે તે જોઈ હુંથી થાય છે. આજે પંજાબના શ્રીસંગ ભાઈ વદ્લબદાસની ભાવનગરની એક વ્યક્તિની સેવાની કદર કરી ત્યારે ભાવનગર કયાં ઉદ્ઘે છે? પણ શ્રીકર નહિં, સ્વામી વિવેકાનંદની કદર અમેરીકાએ કરી, ટાજોરની કિંમત નોણલ પ્રાઇઝે કરી; તેમ ભાઈ વદ્લબદાસ માટે બને તો કાંઈ નવાઈ નેવું નથી. ભાઈ વદ્લબદાસને હું ઘણું વર્ષોથી એણાખું છું. તેઓએ જ્યારે પ્રથમ અમદાવાદની જૈન કોન્ફરન્સમાં લાપણ કર્યું ત્યારે મને લાગ્યું કે જૈનોમાં આ એક ચારાકો તારો છે. ભાઈ કુંવરજીભાઈ તથા ભાઈ વદ્લબદાસ એ એજ વ્યક્તિ આ શહેરમાં સુખ્ય અને નિસ્ત્રાર્થ સતત સેવા કરવાનાર છે, છતાં ભાઈ કુંવરજીભાઈ અત્યારે એક લક્ષ્મીવાન અને સંપૂર્ણ સાધનવાળા હોઠ સમાજ સેવા કરે છે ત્યારે ભાઈ

वल्लभदास सामान्य स्थितिना छतां तेवीज निःस्वार्थ सतत सेवा करे छे त्यारे तेने माटे भने वधारे भान उत्पन्न थाय छे. हुवे विशेष न कहें तां भाई वल्लभदास वल्लभ छे ते जगत्वल्लभ अने आबुं अनुपम भानपत्र मेणाव्या पाठी भाई वल्लभदास आंभाना आडनी ऐठे वधारे नअ बनशे एम ललाभणु कड़े छुं.

त्यारभाद भाई रतनशी नेणुसी हुमराकरे जण्णांयुं के पैसा वेरनार अहुज छे पछु आत्मलोग आपनार डैर्ध वीरल छे. आवो आत्मलोग आपनार डैर्ध वीरल छे. आवो आत्मलोग आपनार कुंवरशुभाई तथा भाई वल्लभदास छे. भाई कुंवरशुभाई ज्यारे ६०वान छोई सेवा करनारा छे त्यारे भाई वल्लभदास सामान्य स्थितिना छोवा छतां तन मन धनथी सभाज सेवा माटे धण्णा वर्षीथी आत्मलोग आपनारा छोई तेओ वधारे धन्यवादने पात्र छे.

त्यारभाद शेठ देवचंद्रभाई दामलु कुंडलाकरे जण्णांयुं के, भाई वल्लभदास आ सकानुं एक हुह्य छे तेमज आ सकानी सेवा माटे तेओ अरेखरा स्वार्थत्यागी छे. वभाषु करवानी भातर नहीं परं तु अनुभवेदी अरी हुकीकत जण्णाबुं छुं के, थोडा वअत पहेलां भाई वल्लभदास ज्ञमनगर अने हुं पालीताषु ज्तो हुतो. स्टेशन उपर एक भाषुस तेमना धंधाने अंगे तेओ वीभाना ओजट छोवाथी भोटी रकमनो वीभा आपवानो. छोवाथी स्टेशन उपर आवी आवती काले वीभा आपवानो. छोवाथी भाई वल्लभदासने अने रेकावा जण्णांयुं, भाई वल्लभदासे कुहुं के मारे सकाना कामे ज्ञही ज्ञमनगर ज्ञुं छे ज्ञेथी हुवे रेकाम शकुं तेम नथी. मारे सकानुं काम ज्ञइरनुं छोवाथी त्यां ज्ञुं पडरो. वीभा आपवो छोय तो हुमणां आपो नहीं तो तमोने योग्य लागे तेम करो. तेओ न रेकातां पोताना लालनी दरकार न करतां स्वार्थनो त्याग करी ज्ञमनगर गया. आ हाख्लो तेमनी सभाज सेवा माटे स्वार्थत्याग भाटे बस छे. आवा एक निस्वार्थ सेवा करनार बंधुने आबुं भान पंजाबनो श्री संघ आपे ते योग्यज छे.

त्यारभाद आस्तर शामलु हेमचंद्र जण्णांयुं के छाल तो अधा न्युसपेपर वांचवामां पड्या छे तेट्हो. उत्साह धार्मिक वांचन माटे देगातो नथी, तो पछी सभाज सेवा करवानी वातज क्यां करवी. भाई वल्लभदासनी निस्वार्थ सेवा जाणीतीज छे अने तेओनी पंजाबना श्री संघे कहर करी ते योग्य ज छे. आवी सेवा कहर करनारनी आजे नहीं तो काले ज्ञइर थशे.

त्यारभाद भाई अभुदास अभृतलाले भाई वल्लभदासनी सेवा माटे जण्णांयुं के पंजाबना श्री संघ योग्यनी योग्य कहर करी छे.

त्यारभाद भाई बुडाभाई ए केटलुं कविवेचन कर्या बाह छेवटे प्रसुं ए उप-संहार करतां जण्णांयुं के आजे आनंदनो अवसर छे, उपरांत प्रत, नियम, हेव-गुड अकित अने धर्म तथा ए संभाई आवश्यक धर्म समजन्यो हुतो. अने छेवटे जण्णांयुं के भाई वल्लभदास सामान्य स्थितिना छतां तेओनी सका तथा गुडकुण प्रत्येनी सभाज सेवा अने गुडकित जाणीती छे. अने हुं तेमने धण्णां

જાર્થિક મહોત્સવ અને જ્યંતી.

૨૮૮

વર્ષોથી સેવા કરતા જોઉ છું. તેઓ આવી સામાન્ય સ્થિતિના છતાં સેવા માટે જે તન મન અને ધનનો લોગ આપી રહ્યા છે તેથી ભાઈ વદ્ધભદ્ધાસ વિશેષ ધન્યવાહને પાત્ર છે.

આ સભાના સેકેટરી ભાઈ વદ્ધભદ્ધાસને પંબળખના શ્રી સંઘ તરફથી માનપત્ર અને ચાંદ આ સભા મારકૃત મેળાવડો કરી એનાયત થતાં તે માટે આવેલ મુનિ મહારાજ શ્રી હુંસવિજયજી મહારાજનો આનંદજનક પત્ર.

વડોદરાથી હુંસવિજય તથા પંન્યાસજી આહિનો ધર્મલાલ વાંચવો. ભાવનગર.

સુરા શ્રાવક વદ્ધભદ્ધાસને માલુમ થાય જે પંબળ સંઘ તરફથી માનપત્ર અને સુવર્ણપદક પંબળ મહાસભાએ મોકલેલું તમેને અર્પણુ કરવા અને શ્રી પાલીતાણા ગુરુકુળ તરફથી આવેલ અભિનંદન પત્ર સંભળાવવા શ્રી નૈન આત્માનંદ સભાએ મેળાવડો કરી તમારા સ્તુત્યકૂત્યની કદર કરી તે હેન્ડથીલક્ષ્મારા અને નૈન પત્રદ્વારા વાંચી અમે ધણું ખુશી થઈએ છીએ. અને વિશેષ પ્રકારે ગુરુભક્તિ અને જ્ઞાનનો ઝ્વાલાયો. કરવા ભૂતાભણુ કરીએ છીએ. પ્રથમ મોકલેલ તથા જ્યંતીનો લેખ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશમાં દાખલ કરશો. ગુલાબચંદ્રભાઈ વિગેરને ધર્મલાલ કહેવા જોઈ શુદ્ધિ ૧૦.

આશિવાદ—માસ્તર મોતીચંદ અવેર્ચંદ, અવેરી, મૂળચંદ આશારામ વૈરાઠી અમહાવાહ, નરોતમહાસ થી શાહ સુંખાઈ, પરલુદાસ રામચંદ અમહાવાહ, શાહ મોહનલાલ જોડીદાસ સુંખાઈ, વોરા જગજીવનહાસ અમર્ચંદ જસરાજ સુંખાઈ દરોરે તરફથી પણ ભાઈ વદ્ધભદ્ધાસને મળેલા માનપત્ર માટેના ખુશાલીના પત્રો આવેલા હતા.

નૈન તા. ૩૧-૫-૨૫ વીરશાસન તા. ૫-૬-૧૬૨૫ સુંખાઈ સમાચાર તા. ૬-૬-૨૫ અને સાંજ વર્તમાન તા. ૫-૬-૨૫ ના ચેપડોભાં આ મેલાવડો અને માનપત્રની હકીકત સવિસ્તર આવેલી છે જે હરકોઈ નૈન બંધુ વાંચી શકશે.

ત્યારણાદ સ્વર્ગવાસી મહાત્મા ગુરુરાજ શ્રી વિજયાનંદ સૂર્ય આત્મારામજી મહારાજની જ્યંતી ગુણુચામ કરવા વડે ઉજવાઈ હતી.

૧ પ્રથમ આ સભાના સેકેટરી ભાઈ વદ્ધભદ્ધાસ ત્રિલુલનદાસે મૂળયપાદ ગુરુરાજ શા આત્મારામજી મહારાજજીનું ઈવન ચરિત્ર ખુલંદ આવાને ભક્તિપૂર્વક કહી

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંભળાવ્યું હતું. ત્યારખાદ તેના અનુમોદનમાં શ્રીયુત શિવજી દેવશીએ વિવેચન કર્યું હતું. પછી પ્રમુખશ્રીએ શુદ્ધરાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજની કૃપા અને પોતાના પરિચય સંબંધે કેટલુંક વિવેચન કર્યું હતું.

એ રીતે જ્યંતીનું કાર્ય પૂર્ણ થયા બાદ આ સલાના પ્રમુખશ્રી મગનલાલ એધવજીની દરખાસ્ત અને સંઘવી વેદ્યાંદ ધ્રનજીભાઈના ટેકાથી પ્રમુખશ્રી અને આવેલ ગૃહસ્થીનો ઉપકાર માનવામાં આવ્યો હતો. ત્યારખાદ ભાઈ વલ્લભદાસ મેળાવડાના પ્રમુખ કુવરજીભાઈ વડિલ શ્રી. ગિરધરભાઈ આણુંદજી તથા આ સલાના પ્રમુખ મગનલાલભાઈ તથા શેડ ગુલાબચંદ આણુંદજીને કુલહાર અર્પણ કરવામાં આવતાં પદ્મારેલ ગૃહસ્થીને ગીરીનપારી આગી હતી અને મેળાવડો ૧૧॥ વાગે બરખાસ્ત થયો હતો.

આ સલાની વર્ષગાંઠ પણ આજે હેઠાથી (એગણુન્નીસ વર્ષ પૂરા થઈ તીશ મું વર્ષ ગેસવાનું હેઠાથી) દર વર્ષ પ્રમાણે બપોરના એ વાગે સલાના મકાનમાં પ્રલુબ પધરાવી શ્રી આત્મારામજી મહારાજ કૃત શ્રી નવપદજીની પૂજા લાણુવવામાં આવી હતી. સાંજના પાંચ વાગે સ્વામીવાત્સલ્ય પ્રીતિલોજન વોરા હડીસંગલાઈ અવેરચંદના તરફથી દરવર્ષ સુજાબ આપવામાં આવ્યું હતું. સાંજના છ વાગ્યાની ટ્રેનમાં દર વર્ષ સુજાબ શ્રી સિદ્ધાચયજી ધીન દિવસે એઠ શુદ્ધ દના રોજ જ્યંતી ઉજવવા સલાના સુમારે સાડ સલાસહો ગયા હતા, જેમાં બીજે દિવસે દર વર્ષ સુજાબ શ્રીસિદ્ધાચયજી ઉપર મોટી કુંકમાં જ્યાં પૂજયપાદ શુદ્ધરાજશ્રીની હેરી અને મૂર્તિ બિરાજમાન છે ત્યાં શ્રી પંચતીર્થની (આચાર્ય વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત) પૂજા લાણુવી હતી શ્રી આદીશ્વર લગવાન, પુંડરીકજી મહારાજ અને શુદ્ધરાજને સેનાના પાનાની અને પગવા, શ્રી શાંતિનાથજી મહારાજ વિગેરને ઢ્રૂપાના પાનાની આંગી રચાવવામાં આવી હતી. લાઈટ પણ કરવામાં આવી હતી. સાંજના ચાર વાગે સ્વામીવાત્સલ્ય પ્રીતિલોજન હતું. આ સર્વ અર્થ આ સલાના માનવંતા સલાસહ સ્વર્ગવાસી બંધુ મોતીચંદભાઈ હેમરાજ અવેરી જમનગરવાળા તરફથી તેમના સુપુત્ર ભાઈ છોટાલાલભાઈએ દર વર્ષ સુજાબ આપ્યો હતો. આ રીતે આ વર્ષ એક સાથે આ સલાનો વાર્ષિક મહોત્સવ, આ સલાના સેકેટરીને માનપત્ર અને ચાંદ પંનજના સંઘવતી આપવાનો મેળાવડો અને અતે તથા શ્રી સિદ્ધાચયજી શુદ્ધરાજની જ્યંતી એ ત્રણ વિવિધ માંગલિક પ્રસંગો ઉજવાયા હતા.

वर्तमान समाचार.

२६१

वर्तमान समाचार.

मुंबिंधमां आ गोवारी वीशाशीभाणी जैन हवाखानुं.

आ हवाखानुं गवा वैशाढ शुह उ था. इरी शड क्षुँ छे. आवा सरता याफ ता हवाखानानी मुंबिंध जेवा शहेरमां आ शाति भाटे जडर हती. अनेक भनुण्योने ते आशिर्वाद समान छे. लालमां (३. १५००) जुहा जुहा अंडुओं तरक्की लगलग भद्र भणी छे. न्यैन सेनेटरी एसेसीजेशने पण (३. २००) मावजूतना साधनो पुरा पाठवामां आप्या छे. इरी पाष्टुं आ डार्य अटकी न पडे भाटे तेना सेनेटरीओं आ कार्यवालकोने सुचना छे के तेना भाटे एक सारा इंडनी जडर छे के जेना व्याघमांदा हवे पछी कायम आ हवाखानुं याली शडे.

हरहींगोनी शारीरिक तपास भाटे पुरती डाण्ड रभाय छे के डेम ते भाटे, तेमज वपरा सनी हवा भाटे सेनेटरीओंने अवार नवार ध्यान आपवानी सुचना करवा साथे अभे तेनी आभाद छाप्छीओं छीये.

श्री देशविरति धर्मराधक समाजनुं भीजुं अधिवेशन.

आ कुमाजनुं भीजुं अधिवेशन पवित्र पानसर तीर्थमां जेठ शुह ४-५-६ वष्णु हिवसामां थयुं हुतुं. रवजत इनीठीना ग्रमुख अवेरी डेशवलाल मौहनलालभाई अने अधिवेशनना ग्रमुख शेंड पोपतलाल धारशीभाई जनमनगरवाणा हता. आ वृष्णु हिवसमां इरावा पसार थवा साथे स्नातपून, सामायक, पोसह, पून अल्लावपी वजेरे हेवगुइलकित अने आवक धर्म आराधना डार्यो थया हतां. सिवाय प० श्री प्रेमविजयज्ञ भद्राराज, मुनिराज श्री मानविजयज्ञ तथा मुनिराजश्री रामविजयज्ञ भद्राराज त्यां पधार्या हेवाथी देशविरति संबंधी व्याख्यानो पण मुनिराजश्री रामविजयज्ञ भद्राराजे संबलाव्यां हतां. अधिवेशनमां दश इरावा पसार इरवामां आव्या छे. तेमां पांच इराव आ समाजना डार्य अने उद्देशने लगता आकृता पांच उपकार मानवाने लगता छे. प्रथम इराव न्यैन सिद्धांत अनुसार देशविरति धर्मगाननो धर्मअंडुओंमां इसावो इरवा. आ इराव आ समाजनो मुण्य उहेश हेवाथी ते धायम राष्ट्रे लहो. ए खण्डा अगत्यनो छे. अधिवेशनना अने ग्रमुखनां भाषणो जेवां के देशविरतिधर्म अने सम्प्रकल्पनुं दर्शन व्यापवामां आवेल छे ते योग्य छे.

भीजुं इराव शासन अने शास्त्रोनी उरु डेनाइरन्स अद्वा धरावती हेवाथी तेने वडाहार रहेवानी पेतानी इरज समज तेनी प्रतिपालना भाटे सुचना करनारो छे. त्रीने इराव आ समाजना सभासह थनार जिनवयनमां अद्वावान, आगमानुसार किया इच्छीवान अने सात व्यसन नहीं सेवनार थध राडे ते संबंधी छे. योथो इराव जे जे रानेओये छुवडिंसा थध उरवाना इरावा जाताना रान्यमां करेला छे तेने सुभारउआही आपवा संबंधनो छे. पांचमो इराव आपणी न्यैन डेममां अव्यव्याधारी, योह नियमधारी, आरवतधारी भाई अहेनानुं लीस्ट तैयार उरवा संबंधी छे. ए रीते इरावा थेल छे. आवा संभेलनो भराया पछी इरी भीजुं भराय त्यां सुधी तेना उहेशो इरावो अने नियमेनानुं पालन अने ते जलही पार पडे तेने भाटे प्रयत्नो अने यावता गती राखवानी आस जडर होय छे. ते नप्रता साथे सुचवीये छीये.

૨૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન વિદ્યાર્થીને.

આઈની, ડાયદાની, વહેપારી, એન્જિનીયરીં, સાધન્ય, મેડિકલ, વગેરે જ્ઞાનતના ગ્રાધ્યપણું જૈન વિદ્યાર્થીઓએ, ક્રેચોઝે છેટલી ૧૯૨૪-૨૫ ની પ્રીવીયસ ડે તેથી હંચ્યા પરીક્ષા પાસ કરી હોય અને આગળ અભ્યાસ ચાલુ રાખવા મચ્છાતા હોય તેમને શ્રી આગમોદ્ય સમિતિ તરફથી નીચેના બ્રિથી બેટ આપવાના છે. મેળવતા પછ્યાનાં નીચેના સરનામે તા. ૩૧-૭-૨૫ સુધીમાં કઈ પરીક્ષા પાસ કરી, આગળ કર્ફ લાધન લીધી છે અને પેતે શ્વેતાંગર, હિંગાંગર, કે સ્થાન, વાસી છે તે વિગેર વિગત સહીત અરજી કરવી.

(૧) Jain Philosophy.	}
(૨) Karma ..	
(૩) Yoga ..	

By Virchand Raghabaji (Gandhi).
સંકેર્તા આગમોદ્ય સમિતિ,
૪૨૬ અવેરી અનંતર—મુંબઈ નં. ૨

અંધેરી-મુંબઈમાં આત્મવિદ્યાલ જૈન પાઠ્યાગાની સ્થાપના.

પંનામ દેશમાંથી અનેક શહેરમાં વિહાર કરીને જૈન ડેસ ઉપર અનેક ઉપદાર કરતાં કરતાં પંનાસજી શ્રીમદ્ લજીતવિજ્યાળ મહારાજ મુંબઈના સંઘના મુલ્યોને તાં ચાતુર્માસમાં પિરાજમાન હતા કે જેમાં ભીજા ધાર્મિક કાર્યો સાથે શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયની સહાય માટે અમેદ ઉપહેરા કરેલ, જેથી એક સાથે સવા લાખ જેટલી મંડાડી રકમ જૂહા જૂહા ગુહરસ્થો તરફથી થોડા વખતમાં થઈ હતી: તાર પછી ચાતુર્માસ આદ વિહાર કરી વલસાડ પદ્ધાર્યા કે વખતે મુંબઈના શ્રી સંઘના ઉપયુક્તેશનની વિનિતિથી ઉપકાર જણી આ વર્ષ ચોમાસું કરવા મુંબઈ પદ્ધારાવાનું નાફી થયું તાંથી વિહાર કર્યો. હાલમાં તેઓ શ્રી અંધેરી પિરાજમાન કે જ્યાં આ મહાત્મમાના ઉપહેરથી ઉપરોક્ત નામ અકિત પાઠ્યાગાની સ્થાપના જેણ શુદ્ધ ન ના રોજ રોણ રૂપરૂપચંદ કરમચંદ પાટખુનાળાના લાંબે થઈ છે. લાઇંદરથી ભાટ્યાલા સુધીના ગામોમાં ભારવાડી કંઢી વગેરે સુજ અને ઘનાદ્ય જૈન બંધુઓની ખરેખરી આવસ્યકતા આથી પૂરી પરી છે. હવે તેને નિભાવવાં હેખરેખ રાખવા વગેરેનું કાર્ય ત્યાંના જૈન બંધુઓનાં છે. ઉક્ત મહારાજ એક પ્રાપ્ત વિદ્યાન, ઉપહેરણ અને વ્યાખ્યાનકાર મુનિ રતન છે. જેથી તેઓ આની વાણી અને ઉપહેરનો લાલ આ વર્ષ મુંબઈ જૈન પ્રજને ભગાણ જે જુશી થતા જેવું છે, આ મહાત્મમાના સુખારક હસ્તથી આ વર્ષ પણ અનેક ધાર્મિક કાર્યો થાય તેમ અમે પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીયે છીયે.

શ્રી યશોવિજ્યાળ જૈન ગુરુકુલ પાલીતાણા-સ્કોલરરચીપ.

પાલીતાણામાં આવેલ આ સંસ્થા જેત જોતામાં આગલ વધતી જન્ય છે, વણુ પરસ ચચા નાના પાયાપર વિદ્યાલય કરેલ છે. જેમાં ધાર્મિક શિક્ષણ પણ દાખલ કરેલ છે. અધ્યરથા અને વિદ્યાર્થીઓની કાર્યવાડી, નિત્ય નિયમ પ્રમાણે જરાઅર ટાઇમસર થાય છે. લાલમાં વળી ગાંધી વર્ષમાં મેદ્રીક વિદ્યાર્થી કેમ થાય કે તેવો એક અખતરો પોતાના વિદ્યાલયમાં કમીયીએ શરૂ કરેલ છે. આ સર્વ વ્યવસ્થા અને કાર્યવાડી જાતે તપાસી રોણ સારાલાદ મનગનલાઈ માહીએ આ

वर्तमान सभाचार.

२६३

विशाल भावनानी पुष्टि माटे ₹. १००००) दश हजारनी एक सारी २५म प्राथमिक केगवणी इड माटे लोन सीस्टमधी ते युड्डल डीटीने आपा छे. शरतो एपी छे के उत्तरोत्तर तेती वृद्धि थाया करे. आवा संयोगमां समयने अनुभरीने शेइ सारालाईजे आ युड्डलने जे २५म असौस करेल छे तेथी तेंगो धन्यवाहने पाव छे. ज्ञेन आपाइना आवा रिक्षणु प्रस रना शर्यते संलाई ते तरह सद्भव सायन्यातो आ दाखलो घरेअर अनुकरणीय थाय छे. आ युड्डलने दरेक ज्ञेन अंतु एमे शेइ सारालाईनी ज्ञेम अवश्य महाव आपवा ॥ ज्ञेन छे एम अमो अवामणु करीये धीये.

मुंबाई—अधिकारीमां श्रीमह आत्मारामज्ज महाराजनी ज्यांती.

गया रविवारे सवारना ८-३० क्लाइ अधिकारीमां शेइ सेवंतीकाव नगीनदासना बंगलामां श्रीमह आत्मारामज्ज महाराजनी ज्यांती उपवासां आवीहती; जे प्रसंगे प. श्रीवित्तिविज्ञप्त, प. ८८. उभंगविज्ञप्त मुनि महाराजांची अभरनिज्ञप्त, मुनि महाराजांची वित्तिविज्ञप्त मुनि विवेकी दाजरी आपी हती, आ उपरांत सभामां लोकांचे सारी संभ्यामां दाजरी ॥ आपी हती जेमां स्वीको पशु भोवा अभंगुमां हती.

सभातुं दामदाग शर इतां पहेलां पुन्य आयार्य महाराजनी रुति इतनां रमरण्यां ज्यांतीनुं गात गावामां आपुं इतुं, जे आह बंगलायरणु थयुं इतुं. मुनी श्री वित्तिविज्ञप्त तथा मुनोश्री प्रभाविज्ञप्त तथा प. श्री उभंगविज्ञप्त आयार्य महाराजांचीना गुणुगान इतां तेंगोश्रीना अवनो लगता केलां प्रसंगे वर्णव्या हता, जे आह श्री कृष्णवाल वर्मांचे महाराज, श्रींचे नेनधर्म अने सभाजनी अनवेदी सेवा विषे ठुंडुं विवरणु इतुं इतुं.

प्रमुखस्थानेथी प. श्री लवितविज्ञप्त अधिकारी लंबाणु व्याख्यान आपतां ज्ञान्युं इतुं के, महाराजांनो जन्म संवत १८६३ मां पंजामां आवेदा लहेचा गाममां थयो हतो. तेमना पितातुं नाम गणेशाचंद्र अने मानातुं नाम इपादेवी इतुं. तेंगो क्षुपुर क्षनिय हता. गणेशाचंद्रज्ञाना पुत्र सं. १८१० मां स्थानकवासी साधु पासे दीक्षा लीधी हती अने अहय समयमां ज (अत्रीस) सूत्रानो अभ्यास कर्या हतो. तेमना रमरण्यांकित एटली तेज हती अने असाधारणु हती के दश वैकालिक सदना ७०० लोको तेमणे भाव अदी हिवसमां ज भोढे कर्या हता.

तेंगोश्रीनी व्याख्यान आपवानी शेळी एगली संयोग अने सुंदर हती के तेमनी वाणीनो लाल लेवा नेनो तेमज नेतेतरो भारे उत्साह अने रसरी आवता. एक प्रसंगे अमृतसरभां सत्तावीश शहेरेना भाणुसो लेगा थंगेला हता. आ प्रसंगे आत्मारामज्ज महाराजने व्याख्यान वांचवानुं इतुं. आपी जंगी भेदनी समक्ष तेंगोश्रीचे आपेक्षु लापणु अद्वितीय अने अपूर्व हतुं

महाराजांनो सं. १८१७ सुधी हुंदीआपणुनी शक्ति हती. पधी तेंगोश्रीने एम लाग्युं उं हुं जे धर्म प.णी रखो धुं ते अरायर यथ र्थ नवा. जे लें समय तेंगो हुंदीआपणुमां रखा तेटला समयमां खाद्य शास्त्रा अने पुस्तकां अध्ययन कर्युं इतुं. अने ज्ञावे तेमनी आवी थधे के ए धर्म यथार्थ नथी त्यारे ज तेमणे १८ साधुओ साथे पंजामां सत्यधर्मनो उपदेश करवा आउयो.

संवत १८६३ भां तेंगो अभदावाहमां पधार्या हता. महाराज साहेबनी भांगणीथी शेइ

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ મકારા.

ગ્રેમાલાઈ હેમાલાઈએ પંનલમાં નવા બંધાવવામાં આવેલા જૈન ભદ્રિય માટે ગ્રતિમાઓની પધરામણી પોતાના ખર્ચો કરાની આપી હતી. જે પંનલમાં જૈન ભદ્રિય તથા જાનલંડારો ન હતા તે પંનલમાં અત્યારે અનેક જૈન ભદ્રિય તથા જાન લંડારો હૃયાત છે, એટલુંજ નહિ પણ લાલા ગુજરામલળની મહદ્દી તૈયાર કરવામાં આવેલું એક સુવર્ણ ભદ્રિ છે. આપા પંનલમાં માત્ર એજ સુવર્ણ ભદ્રિ છે કેમાં એક શીખેનું અને બીજું આપણું નૈનેનું.

મહારાજશ્રીને વિક્રમ સં. ૧૯૪૪ માં હીના પ્રસિદ્ધ પ્રસિદ્ધ શહેરોના આગેવાનોએ મળાને પાલીતાણુમાં (સિદ્ધક્ષેત્ર) આચાર્ય પદી આપી હતી.

મહારાજશ્રીએ જૈન તત્ત્વાર્થી, અસાનતિમિર ભાસ્કર, જૈન મત વ્યક્ત, તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ, નવતત્ત્વોનું સ્વરૂપ વિગેરે અનેક અંદ્રો રચ્યા છે.

શીકગોમાં બધા ધર્મોની પરિષદ ભરાઈ હતી, તેમાં મહારાજશ્રીને આમંત્રણ કરવામાં આન્યું હતું અને ડેટલાએક પ્રેસો પુષ્ટાયા હતા; પરંતુ ત્યાં જવામાં મહારાજશ્રીને સાધુ ધર્મને ભાદ આવતો હોવાશી આ સ્વાલોના જવાઓ તૈયાર કરી મી. વીરયંદ રઘવળને તે જવાઓ સાથે ત્યાં મોકલ્યા હતા.

અંગેજ તત્ત્વજ્ઞાનીઓની તેચોશ્રીના પ્રત્યે લક્ષિત ભારે હતી.

કલકત્તાની નોથલ એસિચાટીક સોસાયટીએ ડેઠ હારનલ સાહેબને પ્રાચીન પુરુતોના દૃશ્યે અનુવાદ કરવાનું સેપેચ હતું “ જૈન સ્ક્રિન ” ઉપાસક દશાંગ સૂત્રનો અનુવાદ કરતા હતા તે વખતે જે કાંઈ શાંકાએ થતી તે મહારાજશ્રીને તેચો લખી મોકલતા અને તેતું મહારાજશ્રી સમાધાન કરતા હતા.

હવે મહારાજની વૃદ્ધાવસ્થા હતી. અંબાલાના લોડાએ તેમને વિહાર નાહ કરવાનો આગ્રહ કર્યો હતો, પણ મહારાજશ્રીએ ગુજરાંવાલા જ રાનો પોતાનો ધરાડો જહેર કર્યો. મહારાજશ્રી વિહાર કરતાં કરતાં સનાતરા આની પહોંચ્યા હતા. ઉંહાળામાં પ્રચંડ તડકો હતો પણ મત્તા-અહના કારણે ત્યાંથી મહારાજશ્રીને પાણી સરખું પણ ન મળ્યું અને તેથી મહારાજશ્રી ખરા મધ્યાહ્નમાં ત્યાંથી ચારી નીકલ્યા. તેચોએ ગુજરાંવાલામાં પ્રવેશ કર્યો. જેણ શુદ્ધ ના દિવસે તેચો કાળધર્મને પામ્યા.

બાદ મહાનીર વિદ્યાલયને મળેલી મદદ જહેર થધ હતી જે નીચે પ્રમાણે હતી.

૫૦૦૧) શેડ નગીનદાસ સ્વરૂપયંદ. ૧૫૦૧) શેડ લહેરયંદ ઉત્તમયંદ.

૧૫૦૧) શેડ મોહનલાલ મોટીયંદ. ૧૦૦૧) શેડ કોગીલાલ ચુનીલાલ.

૫૦૧) શેડ વાડીલાલ નાગરદાસ. ૧૫૧) શેડ જમનાદાસ મોરારજ દશ વર્ષ માટે.

અન્યાન્ય (ચારિત્ર) પૂજન અપોરના લથ્યાવવામાં આવી હતી. સવાર તથા સાંજે સ્વામિ-વાતસલ્ય શેડ સેવંતીલાલ નગીનદાસ તરફથી રાખવામાં આન્યું હતું. તેમાં લગભગ એ હજારથી પચીસો માણુસોએ લાલ લીધો હતો.

(મળેલું)

अंथावद्योक्तन्.

२६५

अंथावद्योक्तन्.

“ तरंगवती ” श्री नेभिचंद्र गणिकृत कथा संक्षेप.

आ सती चरित्रनी आ भीज आवृत्ति प्रकट थयेल छे. ते उपरथा तेनी उपयोगीता जाण्याय तेम छे. आ कथा अद्भुत होवायीज अने तेना झेण्या प्रयार थवाना हेतुथीज मुनि राजश्री कपूरविजयज्ञ महाराज्ञे तेनुं विशेष संशोधन करी तैयार करेल जे शेठ नरेतमदास भाष्यज्ञनी आर्थिक सहायथी छपावी विना भूल्ये आपवामां आवेल छे. आवा चरित्रो व्हैनोमां धेर धेर होवा जोधने एम अमो भानीसे छीझे.

श्री जैन तत्त्व प्रवेश ज्ञानभाणा.

भांगरोण निवासी शेठ अभरयंद तवक्त्यहे पुस्तक ३०४ अर्थी जैन धर्मनी सिरीओ विधविध तैयार करावेल ह्यती. तेमना स्वर्गवास पधी अत्यार सुधोमां योराये पडेल ते लभाष्य ढाळमां मुनिराज्ञ श्री कपूरविजयज्ञ महाराज्ञना हस्तगत थतां तेमांथी तेजोने जे उपयोगी लागे ते ते भाग अकट कराववा सुप्रयत्न करेल छे. ते पैकीना अमुक भागमांथी आ युक्तमां आवेल सामायक, चैत्यवंदनना मूण सूत्रेनी अर्थ समज्ञती अनेक चैत्यवंदन स्तुतिओ वजेरेनो समावेश छे. आमां १०८ पाडो आपेक्षा छे ज्ञेमां जुही जुही हडीक्तोनो समावेश करवामां आव्यो छे. कियानी पणु केटलीक समज आपेक्षी छे. एकहंदर रीते संबंध सारो छे. संशोधन मुनिराज्ञ श्री कपूरविजयज्ञमे कुरेल छे. शेठ हेमयंद अभरयंद तवक्त्यही सहायथी छपावेल छे जे विना भूल्ये आपवामां आवे छे.

श्री नवपद भाषातम्य अने वीशस्थानक वर्धमान तपगुण वर्णन.

यो४८३ मुनिराज्ञ श्री कपूरविजयज्ञ महाराज्ञ प्रभासपाट्यवाणा शाळ लीदाखर नेमयंदनी आर्थिक सहाय, प्रकाशक श्री जैन युवक मंडल साणुंद. मूल्य-वांयन-मनन-परिशीलन. आ अंथमां नवपदज्ञनुं भाषातम्य, नवपदज्ञना युषेणुं वर्णन मणि श्लोक अने तेना युज्जराती लाषांतर साथे आपवामां आवेल छे. भीज विलागमां वीशस्थानक पदनुं कुँकुँ विवेचन अने आराधन करनार भाटे अमासमण्य देव्ह उपयोग सहिं योवाना हुहा अने छेवटना भागमां वर्धमान तपनी योणी संबंधी सामान्य समज, तीथीयो संबंधी तपनी समज, स्तुति, स्तवनाहिती (नवपदज्ञना) अती उपयोगी अंथ अनाव्यो छे, आ अंथनी पणु जाण्या प्रमाणे आ भीज आवृत्ति छे.

लाहोर शहेरमां थयेल प्रतिष्ठा तथा आचार्य पहवीना भडोत्सवनो रिपोर्ट.

(साथे आ सभाना सेकेटरी गांधी वहूलहास त्रिभुवनहासने भानपत्र
तथा सुवर्ण पदकनुं येनायत थलु.)

गया मागशर शुह प ना राज लाहोर शहेरमां एक साथे उपरेक्ता ऐ मांगत्य असंगो प्राम थया हता. पनाम संघमां एक साथे आवा ऐ प्रसंगो प्राम थयानो प्रथमन

૨૬૬

શ્રી આત્માનંદ મેકાર્શ.

દાખલો હતો. જેથી અને તે વખતે પંનાળના દરેક શહેરમાંથી ત્યાં આ મહોત્સવ પ્રેસગે એકડા થયેલ ચતુર્વિધ સંઘમાં એટલો અધી અપૂર્વ ઉત્સાહ હતો કે પંનાળના લૈન સંઘના ધૃતિદાસમાં તે સુવર્ણ અક્ષરે ડાતરાઓ રહેંશે. ધણી વખત એમ અને છે કે મનુષ્ય ધારેલું હોય તેના કરતાં અનેગકણું વધારે આનંદજનક પુષ્ટયયોગે થાય છે. આ સુપ્રસંગ પ્રથમ તો માત્ર પ્રતિશાનો હતો. છતાં પંનાળ સંઘના પુષ્ટયોગ્યથી સાથે સુનિરાજ શ્રી વધુભવિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદવી આપવાનો કુરરતી સંયોગ (જે કે પંનાળના સંઘની ધંઢા ધણી વખતની હતી) સુપ્રસંગ પ્રામ થતાં અનેકગણો આનંદ થઈ રહ્યો હતો. આ રીપોર્ટ વાંચતાં તે વખતની ડાર્યવાહી લૈન સંઘમાનો આનંદ, અને તેટલુંં નહીં પરંતુ સુનિરાજ શ્રી વધુભવિજયજી મહારાજને આ મતિધાના માંગલિક પ્રેસગે આચાર્ય પદવી આપવા માટે પહેલાં અને, સુનિરાજે અને જુદા જુદા લૈન આગેવાનેના આચાર પૂર્વક સાહાનુભૂતિના પત્રો અને તારો, અને આચાર્ય પદવી અપાયા પછી પંનાળના શ્રી સંઘને અનેક જુદા જુદા ગામોના સંદ્રા વગેરેના તેવાજ સુઆરક-આહીના તારો, અને પત્રો ને તમામ આ રીપોર્ટમાં છપાયેલ છે તે ઉપરથી નેચે રાકાય છે કે હિંદુસ્તાનના લૈન ડામમાં સુનિરાજશ્રી વધુભવિજયજી આચાર્ય પદવીને લાયક છે, તેમ ને વાંચતાં જણ્ણાય છે. કારણું કે આ જમાનાને અનુસરતાં તેમના ઉપરોક્તા, વ્યાખ્યાનો લૈન ડામના ઉપકાર માટે કાર્યવાહી છે. પંનાળના દરેક ગામના સંઘ કેમ તે વખતે અંકત થયેલ તંમ શેડ માતીલાલ મુળજી, શેડ ગોવીદિલ ઝુશાલહાસ, શેડ નરોતમદાસ હેમચંદ અમરચંદ મુંઅઠ, અમદાવાદના તથા લાવનગરના ગુહસ્થ શીકાનેરના શેડ સુમેરમહલ્લ વગેરે પણ આ કાર્યમાં લાગ લેનામાં હાજર હતા. આ રીપોર્ટમાં વડિલ તરોકોનો સમગ્રોચિત એક પત્ર પ્રવર્ત્તક ક્રાન્ટિવિજયજી મહારાજનો જલમનગરથી લાગાયેલો છે કે મનનીય વાંચવા લાયક છે તે હિંદી હંગામી લંગે પછી તેનું શુદ્ધરાતી ભાષાંતર કર્યા આપોશું. એકદંડ રાતે વાહેરમાં થયેલ શ્રી સોણમા તીર્થી કર શ્રીશાંતિનાથ પ્રલુની પ્રતિષ્ઠા અને આચાર્ય પદવીના મહોત્સવનો આ રીપોર્ટ વાંચતાં તેના માટે પંનાળના સંઘનો ઉત્સાહ, ધાર્મિક લાવના, અને તે માંગલિક પ્રસંગનું પથારોય વર્ણન આપેલ છે તેમ જરૂર્ય છે.

આ પ્રેસગે આ સભાના સેકેટરી ગાંધી વધુભવિજયજી નિભિને ગંન-અના સંખ તરફથી માનપત્ર તથા સુવર્ણપદક પદ પણ એનાયત થયાં હતાં.

જેનો અને માધ્યમિક શિક્ષણ—આ નામની એક જુદ ભાઈ નરોતમદાસ બી. શાહે મફક્ત કરેલ છે તે અમને મળેલ છે. લૈનકામ ડેણવણીમાં ડેમ આગલ વધી નેને માટે ધણી વર્ગીયા સ્તુલ પ્રયાસ આંકડાઓ સહિત લેખા કરા ભાઈ નરોતમદાસ લૈન ડામને અતાવી રહ્યા છે. જે ઉપરથી લૈન ડામ ડેણવણીમાં ડેટલી પણત છે તે જણ્ણાય છે આવી રહેતે અનેક વખત તેઓ જણ્ણાવે છે; છતાં તેને માટે લૈન ડામ નંધાએ તેવો ઉલ્લાખોદ, પ્રયત્ન આસ કરતી જ નથી, છતાં ભાઈ નરોતમદાસનો પ્રયત્ન તો શરૂ છે. આ જુદમાં જેનોની માધ્યમિક ડેણવણી સંખ્યાંથી સ્થિતિ અને નેતાઓની દરરજ એ સંખ્યાંથી કરેલો ઉંઘ મનર્દાય છે. જગ્ઞાસુ અંધુરોને પોછેજ મોકલવાચી મફક મોકલવામાં આવે છે.

લેખક. નરોતમદાસ બી. શાહ. ૧૫૫ મેમણુચાડા રેડ મુંઅઠ.

वडोहरामां ज्यनित महेतसव.

जे॒ दु॒ष्टी ८ना द्विसे जनीशेरीनी धर्मथाणमां श्रीभद्रः हूं सविज्यत्तु महाराज
साहेबना अध्यक्षपण्। नीचे एक लन्ध गंजवर मेला डै। थयो हतो। प्रथम श्री आहि जनमंडले
मंगलाचरण पूर्वक हेवयन्तुं संकीर्तन कर्या आह श्री निज्यानं द सरीखरनी मुर्तिन्तुं-वासदेपथी पूजन
थयुं हतुं। त्यारभाद महाराज श्रीचे कांगोदारा स्तुतपूर्वक सुरी भरज्यतुं ज्वन वृतां संबणा-
वतां ईश्वर सरकार तरङ्गथी सायनाचार्य इत यीका सहित इगवेद्यन्तुं पुस्तक गुडमहाराजने भेट
मध्युं हतुं, तेना सात भागेन्तु विवेचन करी धर्ष प्रदर्शीत कर्यो हतो। त्यारभाद हरीकाढऱ्यानी धनाभी
परिक्षा निभिते विद्याधींच्चामे महाराजश्रीना ज्वनचरित्र संबंधी निअध्या वांच्या हता। तथा
आपणुद्वारा संबणावी धनाभेन भेगव्यां हता। भाद सरकारी लाईश्वरीयन लालचंद्बाई अने
मणिलाल मास्तर विग्रेना विवेचन थयां हतां। आ प्रसगे विहार करी पधारेवा श्री सिद्धिसूरि-
ज्ञना शिष्य प. रंगविज्यत्तुमे पण् महाराजश्रीतु गुणु कीर्तन कर्युं हतुं। छेवटे पन्यासल्ल
श्री संपत्तविज्यत्तु महाराजे धनाश्री रागमां अंत्य मंगण गाया-आह प्रलापना लध सभा
विसर्जन थधु हती। त्यारभाद अपेक्षे जन्मां श्री आत्मारामल्ल महाराज साहेबनी दृति अने गुड-
वर्ष श्री लक्ष्मविज्यत्तु महाराजनां पगलां छे त्यां अटले श्री आहिधर अगवानना हेरे अंग-
रचना पुर्वक पूजा अथवानी हती अने रात्रे भावना ऐडी हती।

श्री वर्धमान तप—अत्रे श्री भावनगरमां प. श्री अक्षितविज्यत्तु महाराजना उपहे-
शथी चालु थयेल आयंभील वर्धमान तपतुं कार्य शइ थयुं छे तेना इंडमां श. २७०००) लराया
छे। हुल वधवा संबव छे। वैशाक शुद्ध ३ ना रोज्यथी तेनी शइआत थधु छे। आयंभील तप ते
उतम तप छे। हाल तो आयंभीलनो लाल अने लेवाय छे, परंतु तेना भडिमा समल्ल किया।
विधिपूर्वक आ तप करनार निर्जरा करी शडे छे। आ खातुं कायम निभाववा वधारे इंडनी
जळू छे, जाणुवा प्रभाषे हाल एक कमी नीभी छे ते देखरेख राखे छे। अमो तेनी वृद्धि-
आभादी इच्छीये छीये।

धर्मांधु भाई डेशवलाल लालचंद्बाई वास।

लीबडी निवासी भाई डेशवलाल मात्र ए दीवसनी भीमारी भोगवी ५० वर्षनी वये
स्वर्गवास पाभ्या छे; तेमो भाई लीबडीमां प्रतिष्ठित शहेरी अने धर्मना स्थंभृप हता।
हेवयन्तु धर्म प्रत्ये अथाग प्रेम धरावनारा, अल्लवर्य वतधारी अने सरल हृदयना हता, राज
प्रज वये पुल समान हता। त्यांना ना-दार दरभारश्रीना इपापान लोधिकृत्वीक वस्त सलाह-
कार थधु पडता हता। लीबडी नैन ऐडिंगना नियमक हता। लीबडी राज्यनी प्रजमां अने
नैनडाममां तेवा नररत्ननी घेट पडी छे। अमो ते भाटे संपूर्ण दीक्षीर छीये, तेमना कुटुंबने
हिलासो आपवा साथे तेमना पवित्र आत्माने अभांड शाति प्राप्त थाओ। तेम धर्मधीये छीये।

नवा हाखल थयेला भानवंता सभासदो.

- १ उवेरी मूण्यंह आशाराम वेरागी अमदावाद घे. लाई भेग्युर.
- २ शाह चंदुलाल विक्षुवनदास भंगणज मुंबई ”
- ३ शाह बीरालाल गोरधरलाल २० लावनगर भी. लाई भेग्यर.
- ४ शेठ नेमचंदलाई लक्ष्मलाई २० अमदावाद ”
- ५ शा भणीलाल सुनीलाल २० वीजपुर ”
- ६ भणीलाल कुंवरज लीभाभाई भावनगर (वार्षिकभाषी) ”

वांचनना प्रेमी अंधुओ भाटे खास नवा वांचवा योग्य उत्तम अंथे.

१ पंचपरमेष्ठी गुणमाणा.	१-८-०	११ संगोष्ठिसितरी-जैनतत्वग्रन्थो अ-
२ सुमुखनृपादि कथा.	१-०-०	पूर्व अंथ. १-०-०
३ श्रीनेमनाथ चरित्र.	२-०-०	१२ श्री उपहेश समतिक्ष ऐतिहासिक
४ श्रीसुपार्थनाथ चरित्र लाग १ लो. २-०-०		कथा अंथ. १-०-०
५ श्रीसुपार्थनाथ चरित्र भीने लाग. २-८-०	१३ श्री विविधपूजा संग्रहला. १थी४ २-०-०	
६ आत्म प्रणोध.	२-८-०	१४ आदर्श लैन खीरतो. १-०-०
७ आळगुणु विवरणु आवडामयोगी. १-८-०	१५ श्री आत्मवक्षल पूजा संग्रह १-८-०	
८ श्री पंचप्रतिक्रमणु विधि सहित वाची	१६ श्री दान गदीप-दानतुं अद्भूत	
ज्वाथी वेर लोहा थध शेठ छ.	२-०-०	कथाओ सहित वर्णन. ३-०-०
९ श्रीनेमनाथ चरित्र आदर्श ०-८-०	१७ श्री नवपद्म पूजा गुजराती	
१० श्री अंपकभाला सती आदर्श चरित्र०-८-०	अर्थ सुहित	१-४-०

—→*←—

अमारी सभानुं शानांद्वार आतुं.

१ जैन ऐतिहासिक गुर्जर रास संग्रह	१२ चैत्यवंहन भद्राभाष्य भाषांतर.
२ पट्टस्थानक सटीक.	१३ नवतत्व भाष्य (भाषांतर)
३ विशामि संग्रह.	१४ भ्रलावक चरित्र भाषांतर.
४ संस्तारक प्रकीर्णक सटीक.	१५ श्री कुमारपाणि प्रतिष्ठापन अनेक उप-
५ विजयहेवसूरि भहात्म्य.	देशक कथाओ सहित. शेठ नागरदास-
६ जैन अंथ प्रशस्ति संग्रह.	भाई पुढेतादास तरइथी.
७ लिंगानुशासनस्वेपण (दीक्षा संथो)	१६ आचारोपणेश. शेठ हकमचंद वल्लभल
८ शुद्धतत्व विनिश्चय.	मोरणी निवासी तरइथी.
९ श्री विमलनाथ चरित्र भाषांतर.	१७ श्री अलुतकांथ किरणपाणी
१० धर्मिरत्न प्रकरण भाषांतर.	नंथर ८-१०-११-१२-१३-१४
११ श्री वासुपूज्य चरित्र	अंथमा गंदहनी अपेक्षा छ.